

Suvestinė redakcija nuo 2017-07-13 iki 2018-07-11

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1997, Nr. [64-1502](#), i. k. 0971010ISTAVIII-275

Nauja redakcija nuo 2017-07-13:

Nr. [XIII-568](#), 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12068

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMAS

1997 m. birželio 19 d. Nr. VIII-275
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonės bei institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą.

2. Šis įstatymas skirtas Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, taikymui užtikrinti.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Artimas pagalbininkas:

1) fizinis asmuo, kuris su šio straipsnio 18 dalyje nurodytas pareigas einančiu ar ėjusių asmeniu yra to paties juridinio asmens ar juridinio asmens statuso neturinčios organizacijos dalyvis arba palaiko kitus dalykinius santykius;

2) fizinis asmuo, kuris yra vienintelis juridinio asmens ar juridinio asmens statuso neturinčios organizacijos, įsteigtos ar veikiančios *de facto* siekiant turtinės ar kitokios asmeninės naudos šio straipsnio 18 dalyje nurodytas pareigas einančiam ar ėjusiam asmeniui, naudos gavėjas.

2. **Artimieji šeimos nariai** – sutuoktinis, asmuo, su kuriuo registruota partnerystė (toliau – sugyventinis), tėvai, broliai, seserys, vaikai ir vaikų sutuoktiniai, vaikų sugyventiniai.

3. **Dalykiniai santykiai** – verslo, profesiniai arba komerciniai kliento ir finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų santykiai, susiję su jų profesine veikla, kuriuos ryšių užmezgimo momentu buvo numatyta tęsti tam tikrą laikotarpį.

4. **Europos priežiūros institucijos** – Europos bankininkystės institucija, įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama

Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL 2010 L 331, p. 48), ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL 2010 L 331, p. 84).

5. **Europos Sąjungos valstybė narė** – valstybė Europos Sąjungos narė ir Europos ekonominės erdvės valstybė.

6. **Fiktyvus bankas** – finansų įstaiga arba įstaiga, vykdanči finansų įstaigai lygiavertę veiklą, įsteigta pagal jurisdikciją, pagal kurią ši įstaiga faktiškai neegzistuoja, neturi realiai veikiančių valdymo ir organizacinės struktūros ir vidaus kontrolės sistemų ir nepriklauso kompetentingų institucijų prižiūrimai finansinei grupei.

7. **Finansų įstaigos** – Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme apibrėžtos kredito įstaigos ir finansų įmonės, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme apibrėžtos mokėjimo įstaigos, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžtos elektroninių pinigų įstaigos, Lietuvos Respublikos valiutos keityklos operatorių įstatyme apibrėžti valiutos keityklos operatoriai, Lietuvos Respublikos sutelktinio finansavimo įstatyme apibrėžti sutelktinio finansavimo platformų operatoriai, Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatyme ir Lietuvos Respublikos su nekilnojamuoju turtu susijusio kredito įstatyme apibrėžti tarpusavio skolinimo platformų operatoriai, Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme apibrėžtos draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą, ir draudimo brokerių įmonės, vykdančios su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, taip pat investicinės kintamojo kapitalo bendrovės ir informuotiesiems investuotojams skirti kolektyvinio investavimo subjektai ir tik šiuos subjektus valdančios valdymo įmonės; šių užsienio finansų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, taip pat elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos, kurių buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, teikiančios paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis.

8. **Gryniesi pinigai** – kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 2 straipsnio 2 punkte.

9. **Įtartina pinigine operacija ar sandoris** – pinigine operacija arba sandoris, susiję su turtu, kuris, kaip įtariama, yra tiesiogiai arba netiesiogiai gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje ir (ar) yra, kaip įtariama, susijęs su teroristų finansavimu.

10. Kiti įpareigotieji subjektai:

1) auditoriai, kurie audito veikla verčiasi savarankiškai, ar audito įmonės (toliau – auditoriai);

2) antstoliai ir antstolio atstovai;

3) buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės ir šias paslaugas savarankiškai teikiantys asmenys (toliau – buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės);

4) notari, notaro atstovai ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintys asmenys, taip pat advokatai ir advokatų padėjėjai, tiek veikiantys kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padedantys klientui planuoti ar atlikti nekilnojamojo turto ar įmonių pirkimo ar pardavimo, klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymo, banko ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymo ar valdymo, įnašų, reikalingų juridiniams asmenims ir kitoms organizacijoms įsteigti, veikti ar valdyti, organizavimo, patikos ar bendrovių steigimo ir administravimo paslaugų teikėjų atsiradimo arba sukūrimo, veikimo ar valdymo sandorius ir (ar) su jais susijusius sandorius;

5) patikos ar bendrovių steigimo ar administravimo paslaugų teikėjai, nenurodyti šios dalies 1, 3 ir 4 punktuose;

6) asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą brangakmeniais, tauriaisiais metalais, kilnojamosiomis kultūros vertybėmis, antikvariniais daiktais ar kitu turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais;

7) azartinius lošimus ir loterijas organizuojančios bendrovės;

8) uždaro tipo investicinės bendrovės;

9) nekilnojamojo turto agentai (brokeriai), tiek veikiantys kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padedantys klientui atlikti nekilnojamojo turto pirkimo ar pardavimo sandorius ir (ar) su jais susijusius sandorius.

11. **Klientas** – asmuo, atliekantis pinigines operacijas arba sudarantis sandorius su finansų įstaiga ar kitu įpareigotuoju subjektu, išskyrus valstybės ir savivaldybių institucijas, kitas biudžetines įstaigas, Lietuvos banką, valstybės ar savivaldybių fondus, užsienio valstybių diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas.

12. Korespondentiniai santykiai:

1) vieno banko (korespondento) kitam bankui (respondentui) teikiamos banko paslaugos, įskaitant einamosios arba kitų įsipareigojimų sąskaitos ir susijusių paslaugų, pavyzdžiui, pinigų valdymo, tarptautinių lėšų pervedimų, čekių tarpuskaitos, perleidžiamųjų sąskaitų ir užsienio valiutos keitimo, teikimą;

2) finansų įstaigų tarpusavio santykiai, įskaitant atvejus, kai korespondento įstaiga teikia panašias paslaugas respondentui įstaigai, ir santykius, užmegztus vertybinių popierių sandorių arba lėšų pervedimo tikslais.

13. Nacionalinis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas – šiame įstatyme nustatytų institucijų, atsakingų už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą, koordinuotai ir periodiškai atliekamas valstybėje esančios pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos ir jos lygio nustatymas ir vertinimas.

14. Naudos gavėjas – fizinis asmuo, kuris yra kliento (juridinio asmens ar užsienio valstybės įmonės) savininkas arba kontroliuoja klientą, ir (arba) fizinis asmuo, kurio vardu yra vykdomas sandoris ar veikla. Naudos gavėju laikomas:

1) juridiniame asmenyje:

a) fizinis asmuo, kuriam priklauso juridinis asmuo ar kuris jį valdo tiesiogiai ar netiesiogiai, turėdamas pakankamą procentinę dalį to juridinio asmens akcijų arba balsavimo teisių, įskaitant per pareikštinių akcijų valdymą, išskyrus akcines bendroves, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamose rinkose, kuriose taikomi Europos Sąjungos teisės aktus atitinkantys reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, arba jį kontroliuojamas kitais būdais. Fizinis asmuo, kuris turi 25 procentus ir vieną akciją arba didesnę negu 25 procentų kliento nuosavybės dalį, yra laikomas tiesioginiu savininku. Fizinis (fiziniai) asmuo (asmens), kontroliuojantis (kontroliuojantys) įmonę arba kelias įmones, kuri (kurios) turi 25 procentus ir vieną akciją arba didesnę kaip 25 procentų kliento nuosavybės dalį, yra laikomas (laikomi) netiesioginiu (netiesioginiais) savininku (savininkais);

b) vyresniojo vadovo pareigas einantis fizinis asmuo, jeigu šios dalies a) papunktyje nurodytas asmuo nenustatytas arba jeigu kyla abejonių, kad nustatytas asmuo yra naudos gavėjas;

2) patikos struktūroje:

a) patikėtojas;

b) patikėtinis;

c) saugotojas, jeigu esama;

d) fizinis asmuo, gaunantis naudą iš juridinio asmens ar juridinio asmens statuso neturinčio subjekto arba, jeigu šis asmuo dar nežinomas, asmenų, kurių interesams atstovauti tas juridinis

asmuo ar juridinio asmens statuso neturintis subjektas yra įsteigti arba kurių interesams jie šiuo metu atstovauja, grupė;

e) kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos struktūrą, turima tiesiogine arba netiesiogine nuosavybe arba kitomis priemonėmis;

3) administruojančiame ir lėšas skirstančiame juridiniame asmenyje, į patiką panašios formos subjekte – fizinis asmuo, einantis šios dalies 2 punkte nurodytoms pareigoms lygiavertes pareigas.

15. Patikos ar bendrovių steigimo ir administravimo paslaugų teikėjas – bet koks fizinis ar juridinis asmuo, kuris verslo tikslais bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų teikia tretiesiems asmenims:

1) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis;

2) eina bendrovės vadovo ar kitas vadovaujamas pareigas, partnerystės subjekto partnerio ar pagal kompetenciją panašias pareigas kitame juridiniame asmenyje (fizinis asmuo) arba organizuoja, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;

3) suteikia registruotą biurą, buveinę (adresą), korespondencijos ar administracinį adresą ar kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, partnerystės subjektui arba kitam juridiniam asmeniui;

4) veikia kaip patikėtinis ar tokią veiklą vykdančio asmens patikėtinis arba organizuoja, kad kitas asmuo vykdytų tokią veiklą;

5) veikia kaip formalus akcininkas, veikiantis už kitą asmenį, jeigu tai nėra bendrovė, kurios vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, kuriai taikomi Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą arba lygiavėčiai tarptautiniai standartai, arba organizuoja, kad kitas asmuo veiktų kaip formalus akcininkas.

16. Piniginė operacija – bet koks pinigų mokėjimas, perdavimas ar gavimas, išskyrus įmokas valstybės ir savivaldybių institucijoms, kitoms biudžetinėms įstaigoms, Lietuvos bankui, valstybės ar savivaldybių fondams, užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms arba atsiskaitymą su šiais subjektais.

17. Pinigų plovimas:

1) turto teisinės padėties pakeitimas arba turto perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti bet kokiam nusikalstamoje veikoje dalyvaujančiam asmeniui išvengti teisinių šios veikos pasekmių;

2) turto tikrojo pobūdžio, tikrosios kilmės, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, nuosavybės ar kitų su nuosavybe susijusių teisių nuslėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje;

3) turto įgijimas, valdymas ar naudojimas, įgijimo (perdavimo) metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje;

4) rengimasis, pasikėsinimas padaryti, bendrininkavimas darant bet kurią iš šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų veikų.

18. Politikoje dalyvaujantys fiziniai asmenys – fiziniai asmenys, kuriems yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios pareigos, ir jų artimieji šeimos nariai arba artimi pagalbininkai.

19. Svarbios viešosios pareigos – pareigos Lietuvos Respublikoje, Europos Sąjungoje, tarptautinėse ar užsienio valstybių institucijose:

1) valstybės vadovas, vyriausybės vadovas, ministras, viceministras arba ministro pavaduotojas, valstybės sekretorius, parlamento, vyriausybės arba ministerijos kancleris;

2) parlamento narys;

3) aukščiausiųjų teismų, konstitucinių teismų ar kitų aukščiausiųjų teisminių institucijų, kurių sprendimai negali būti skundžiami, narys;

4) savivaldybės meras, savivaldybės administracijos direktorius;

5) aukščiausiosios valstybių audito ir kontrolės institucijos valdymo organo narys ar centrinio banko valdybos pirmininkas, jo pavaduotojas ar valdybos narys;

6) ambasadorius, laikinasis reikalų patikėtinis, nepaprastasis pasiuntinys ir įgaliotasis ministras ar aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkas;

7) valstybės įmonės, akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės, kurių akcijos ar dalis akcijų, suteikiančių daugiau kaip 1/2 visų balsų šių bendrovių visuotiniame akcininkų susirinkime, priklauso valstybei nuosavybės teise, valdymo ar priežiūros organo narys;

8) savivaldybės įmonės, akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės, kurių akcijos ar dalis akcijų, suteikiančių daugiau kaip 1/2 visų balsų šių bendrovių visuotiniame akcininkų susirinkime, priklauso savivaldybei nuosavybės teise ir kurios laikomos didelėmis įmonėmis pagal Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatymą, valdymo ar priežiūros organo narys;

9) tarptautinės tarpvyriausybines organizacijos vadovas, jo pavaduotojas, valdymo ar priežiūros organo narys;

10) politinės partijos vadovas, jo pavaduotojas, valdymo organo narys.

20. Teroristų finansavimas – veika, kuri laikoma nusikaltimu pagal 1999 m. gruodžio 9 d. Tarptautinės konvencijos dėl kovos su terorizmo finansavimu 2 straipsnį.

21. Trečioji šalis – kompetentingų institucijų prižiūrima finansų įstaiga, kitas įpareigotasis subjektas arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė (toliau – trečioji valstybė), registruota finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas, atitinkantys šiuos reikalavimus:

- 1) jiems yra taikomas įstatymų nustatytas privalomas profesinis registravimas;
- 2) jie registruoti Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri taiko Europos Sąjungos nustatytiems klientų ir naudos gavėjų tapatybės nustatymo reikalavimams ir informacijos saugojimo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrimi dėl šių reikalavimų laikymosi.

22. **Turtas** – daiktai, pinigai, vertybiniai popieriai, kitos finansinės priemonės, kitas turtas bei turtinės teisės, intelektinės veiklos rezultatai, informacija, veiksmai ir veiksmų rezultatai, kitos turtinės ir neturtinės vertybės, taip pat bet koks kitas fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodančios nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises.

23. **Vyresnysis vadovas** – pakankamai aukštas pareigas einantis pareigūnas arba darbuotojas, turintis pakankamai žinių apie įstaigai ar įmonei kylančią pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo riziką ir atsakingas už sprendimų, galinčių paveikti kylančią riziką, priėmimą.

ANTRASIS SKIRSNIS

UŽ PINIGŲ PLOVIMO IR (AR) TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJĄ ATSAKINGOS INSTITUCIJOS

3 straipsnis. Už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos institucijos

Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė), Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas (toliau – Valstybės saugumo departamentas), Lietuvos bankas, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Kultūros paveldo departamentas prie Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos (toliau – Kultūros paveldo departamentas), Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Lošimų priežiūros tarnyba), Lietuvos notarų rūmai, Lietuvos auditorių rūmai, Lietuvos antstolių rūmai, Lietuvos prabavimo rūmai ir Lietuvos advokatūra yra institucijos, pagal kompetenciją atsakingos už šiame įstatyme nustatytą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją.

4 straipsnis. Už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingų institucijų pareigos

1. Lietuvos bankas patvirtina kredito įstaigoms, elektroninių pinigų įstaigoms, mokėjimo įstaigoms, valiutos keityklos operatoriams, sutelktinio finansavimo platformų operatoriams, tarpusavio skolinimo platformų operatoriams, draudimo įmonėms, vykdančioms gyvybės draudimo veiklą, draudimo brokerių įmonėms, vykdančioms su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, finansų maklerio įmonėms, valdymo įmonėms, investicinėms bendrovėms, depozitoriumui ir užsienio valstybių šioje dalyje nurodytų subjektų filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje, taip pat elektroninių pinigų įstaigoms ir mokėjimo įstaigoms, kurių buveinė yra kitoje valstybėje narėje, teikiančioms paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

2. Kultūros paveldo departamentas patvirtina asmenims, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, susijusia su prekyba kilnojamosiomis kultūros vertybėmis ir (ar) antikvariniais daiktais, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

3. Lošimų priežiūros tarnyba priima azartinius lošimus ir loterijas organizuojančioms bendrovėms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių bendrovių veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šias bendroves šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

4. Lietuvos advokatūra patvirtina advokatams ir advokatų padėjėjams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri advokatų ir advokatų padėjėjų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja advokatus ir advokatų padėjėjus šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

5. Lietuvos notarų rūmai patvirtina notarams, notarų atstovams ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintiems asmenims skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri notarų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja notarus, notarų atstovus ir teisę atlikti notarinius veiksmus turinčius asmenis šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

6. Lietuvos auditorių rūmai patvirtina auditoriams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri auditorių veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja auditorius šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

7. Lietuvos antstolių rūmai patvirtina antstoliams ir antstolio atstovams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri antstolių ir antstolio atstovų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja antstolius ir antstolio atstovus šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

8. Lietuvos prabavimo rūmai patvirtina asmenims, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, susijusia su prekyba brangakmeniais ir (ar) tauriaisiais metalais, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri šių subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, konsultuoja šiuos subjektus šioje dalyje nurodytų nurodymų įgyvendinimo klausimais.

9. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba patvirtina kitiems subjektams, nenurodytiems šio straipsnio 1–8 dalyse, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui, prižiūri finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencija, teikia jiems metodinę pagalbą.

10. Šio straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir palaikytų ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

11. Apie šio straipsnio 11 dalyje nustatytų darbuotojų paskyrimą, taip pat apie šių darbuotojų pakeitimą ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo jų paskyrimo ar pakeitimo turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

12. Šio straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba tarpusavyje nustatyta tvarka bendradarbiauja ir keičiasi informacija apie atliktų subjektų veiklos, susijusios su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, patikrinimų rezultatus.

5 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos funkcijos įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones

1. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba:

1) renka ir registruoja informaciją, kurią šio įstatymo pagrindu privalo teikti finansų įstaigos, kiti įpareigotieji subjektai ir valstybės institucijos, tokia duomenų apimtimi, kuri nurodyta šiame įstatyme;

2) kaupia, analizuoja ir skelbia informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu ir pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos veiksmingumu (taip pat ir informaciją, nurodytą šio įstatymo 28 straipsnio 6 dalyje), ir nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatus;

3) analizuoja pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo tendencijas ir modelius;

4) perduoda šio įstatymo pagrindu gautos informacijos analizės metu surinktą informaciją apie galimą nusikalstamą veiką ar nustatytus teisės aktų pažeidimų požymius kompetentingoms valstybės ar užsienio institucijoms, teikia mokesčių administravimo, teisėsaugos ir kitoms valstybės institucijoms informaciją apie kliento pinigines operacijas ir sandorius;

5) atlieka ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimo;

6) bendradarbiauja ir keičiasi informacija su užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones;

7) tvirtina galimo pinigų plovimo ir įtartinų piniginių operacijų ar sandorių atpažinimo kriterijus;

8) teikia pasiūlymus kitoms už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingoms institucijoms dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos tobulinimo;

9) informuoja finansų įstaigas ir kitus įpareigotuosius subjektus, teisėsaugos ir kitas valstybės institucijas apie jų pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius, apie pastebėtus galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo požymius ar šio įstatymo pažeidimus, analizės ir tyrimų rezultatus;

10) pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 bendradarbiauja su Europos priežiūros institucijomis ir teikia joms visą jų užduotims atlikti būtiną informaciją.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyta informacija pagal poreikį teikiama Lietuvos Respublikos Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetui bei Teisės ir teisėtvarkos komitetui vykdant parlamentinę kontrolę.

6 straipsnis. Valstybės saugumo departamento funkcijos ir teisės įgyvendinant teroristų finansavimo prevencijos priemones

1. Valstybės saugumo departamentas pagal kompetenciją:

- 1) renka ir analizuoja informaciją, susijusią su teroristų finansavimu;
- 2) šio įstatymo 4 straipsnyje išvardytoms institucijoms teikia informaciją apie galimus teroristų finansavimo atpažinimo kriterijus.

2. Valstybės saugumo departamentas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba bendradarbiauja ir keičiasi informacija įgyvendinant teroristų finansavimo prevencijos priemones.

3. Valstybės saugumo departamentas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas funkcijas, turi teisę:

- 1) neatlygintinai gauti iš šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų institucijų, kitų valstybės institucijų, finansų įstaigų, kitų įpareigotųjų subjektų reikalingus duomenis ir dokumentus apie pinigines operacijas ir sandorius, finansinių ir (ar) mokėjimo priemonių panaudojimą ar kitą informaciją, reikalingą šio įstatymo nustatytoms funkcijoms ir uždaviniams vykdyti;

- 2) gauti iš institucijų, finansų įstaigų, kitų įpareigotųjų subjektų informaciją, susijusią su teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu.

7 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos teisės įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba turi teisę:

- 1) gauti iš šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytų institucijų, kitų valstybės institucijų (toliau šiame straipsnyje – institucijos), finansų įstaigų, kitų įpareigotųjų subjektų, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba gina savo klientą, arba atstovauja jam teismo procese arba dėl jo, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo, savo funkcijoms atlikti reikalingus duomenis ir dokumentus apie pinigines operacijas ir sandorius, kitą informaciją, reikalingą šio įstatymo nustatytoms funkcijoms ir uždaviniams vykdyti;

- 2) gauti iš institucijų, finansų įstaigų, kitų įpareigotųjų subjektų informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

- 3) koordinuoti institucijų (išskyrus Valstybės saugumo departamentą) veiklą, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

- 4) nurodyti institucijoms aplinkybes ir sąlygas, sudarančias galimybes pažeisti įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu. Institucijos privalo išnagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos nurodymus ir ne vėliau kaip per 7 darbo dienas po nurodymo gavimo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie priemones, kurių imtasi;

5) nurodyti finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams iki 10 darbo dienų sustabdyti atliekamas įtartinas pinigines operacijas ar sandorius.

8 straipsnis. Valstybės institucijų bendradarbiavimas

1. Valstybės institucijos, nevykdančios baudžiamojo persekiojimo, privalo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kai pastebi galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo veikas, apie šio įstatymo pažeidimus ir priemones, kurių buvo imtasi prieš pažeidėjus.

2. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos bendradarbiauja ir keičiasi informacija su užsienio valstybių institucijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones.

TREČIASIS SKIRSNIS

PINIGŲ PLOVIMO IR (AR) TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS PRIEMONĖS

9 straipsnis. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymas

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, išskyrus asmenis, nurodytus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse, privalo imtis priemonių ir nustatyti bei patikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę:

- 1) prieš pradėdami dalykinius santykius;
- 2) prieš atlikdami vienkartinę ar kelias tarpusavyje susijusias pinigines operacijas arba sudarydami sandorius, kurių suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, išskyrus atvejus, kai kliento ir naudos gavėjo tapatybė jau yra nustatyta;
- 3) prieš atliekant valiutos keitimo operacijas (perkant arba parduodant valiutą) grynaisiais pinigais, jeigu perkamų arba parduodamų grynujų pinigų suma lygi arba viršija 3 000 eurų sumą ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu;
- 4) vykdydami pinigų perlaidų grynaisiais pinigais paslaugas, kai siunčiamų ar gaunamų pinigų suma viršija 600 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;
- 5) vykdydami ir priimdami pinigų pervedimus – vadovaudamiesi 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006, nuostatomis;

6) kai kyla abejonių dėl anksčiau gautų kliento ir naudos gavėjo tapatybės duomenų teisingumo ar autentiškumo;

7) bet kuriuo kitu atveju, kai kyla įtarimų, kad yra, buvo ar bus vykdoma pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo veika.

2. Jeigu piniginės operacijos atlikimo metu galutinė piniginės operacijos suma nėra žinoma, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai turi nustatyti kliento tapatybę iš karto po to, kai nustato, kad piniginių operacijų suma lygi arba viršija šio straipsnio 1 dalyje nustatytus pinigų sumų dydžius.

3. Asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą brangakmeniais, tauriaisiais metalais, kilnojamosiomis kultūros vertybėmis, antikvariniais daiktais ar kitu turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais, privalo imtis priemonių ir nustatyti bei patikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę prieš atlikdami vienkartinės pinigines operacijas arba sudarydami sandorius, kurių suma lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, ir šio straipsnio 1 dalies 6 ir 7 punktuose nustatytais atvejais.

4. Jeigu elektroniniams pinigams pagal kredito įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma maža pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, kredito ir elektroninių pinigų įstaigos, nustatydamos kliento ir naudos gavėjo tapatybę, gali nukrypti nuo šio įstatymo 10–12 straipsnių nuostatų ir taikyti tik šio straipsnio 16 dalyje ir šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytas kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemones, jeigu laikomasi visų toliau išdėstytų rizikos mažinimo sąlygų:

- 1) elektroninių pinigų mokėjimo priemonę galima naudoti tik Lietuvos Respublikoje;
- 2) elektroninių pinigų mokėjimo priemonės negalima papildyti arba, jeigu papildyti galima, jai taikoma maksimali 150 eurų dydžio mokėjimo sandorių mėnesinė riba;
- 3) didžiausia elektroninių pinigų mokėjimo priemonėje saugoma suma neviršija 150 eurų;
- 4) elektroninių pinigų mokėjimo priemonė yra naudojama tik prekėms ar paslaugoms pirkti;
- 5) mokėjimo priemonėje saugomi elektroniniai pinigai negali būti finansuojami anoniminiais elektroniniais pinigais;
- 6) mokėjimo priemonėje saugomi elektroniniai pinigai negali būti išperkami grynaisiais pinigais.

5. Jeigu pagal finansų įstaigos nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma maža pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, finansų įstaigos,

atidarydamos sąskaitą, gali pradėti dalykinius santykius su klientu nepatikrinusios jo tapatybės, jeigu yra gavusios šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose, 10 straipsnio 2 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje nustatytus duomenis ir jeigu užtikrina, kad tokioje sąskaitoje piniginės operacijos nebus vykdomos iki kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo proceso pabaigos ir kad kliento ir naudos gavėjo tapatybę galutinai bus nustatyta ne vėliau kaip per vieną mėnesį po sąskaitos atidarymo. Visais atvejais kliento ir naudos gavėjo tapatybę turi būti nustatoma prieš piniginės operacijos atlikimą. Finansų įstaigos taip pat privalo nustatyti vidaus politiką ir vidaus kontrolės procedūras, susijusias su rizikos, atsirandančios dėl sąskaitų atidarymo galutinai nenustačius kliento ir naudos gavėjo tapatybės, valdymu.

6. Draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą, ir draudimo brokerių įmonės, vykdančios su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, papildomai nustato ir patikrina draudimo sutartyje nurodyto asmens, turinčio teisę gauti draudimo išmoką, arba asmens, turinčio teisę gauti draudimo išmoką vadovaujantis teisės aktais (toliau – išmokos gavėjas), tapatybę:

1) surenka pakankamai informacijos apie išmokų gavėjus, kurie nurodomi pagal požymius ar klasę arba kitais būdais, kad įsitikintų, jog galės nustatyti jų tapatybę išmokėdami išmokas arba išmokos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti draudimo liudijime numatytais teisėmis gauti išmoką;

2) fiksuoja konkrečiai įvardyto išmokos gavėjo – fizinio asmens vardą, pavardę, asmens kodą (arba gimimo datą, arba leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje numerį) ir pilietybę (jeigu asmuo be pilietybės, – valstybę, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą); juridinio asmens pavadinimą, kodą (jeigu toks kodas yra suteiktas), teisinę formą, buveinę (adresą).

7. Visais šio straipsnio 6 dalyje nurodytais atvejais išmokos gavėjo tapatybę turi būti patikrinama, o jeigu nebuvo nustatyta, nustatoma, išmokant išmokas arba išmokos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti draudimo liudijime numatytais teisėmis gauti išmoką. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytos įmonės gali nustatyti draudimo sutartyje nurodyto išmokos gavėjo tapatybę po to, kai dalykiniai santykiai yra pradėti.

8. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami klientų – patikos ar į patiką panašios formos subjektų – tapatybę, privalo nustatyti ir patikrinti naudos gavėjų tapatybę, gaudami informaciją apie patikėtoją, patikėtinį (patikėtinius), patikos saugotoją (saugotojus), naudos gavėją (gavėjus) ir kitus fizinius asmenis, kurie kontroliuoja patikos ar į patiką panašios formos subjektų valdymą (turėdami tam tikrą nuosavybės teisių dalį ar kitaip kontroliuodami).

9. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės papildomai privalo patikrinti kliento tapatybę ir jį registruoti sumos įmokėjimo, laimėjimo išmokėjimo metu arba kai jis keičia grynuosius pinigus į žetonus arba žetonus į grynuosius pinigus, jeigu pinigų suma viršija 1 000

eurų arba ją atitinkančią sumą kita valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, taip pat patikrinti kliento, įeinančio į lošimo namus (kazino), tapatybę ir jį registruoti.

10. Loterijas organizuojančios bendrovės papildomai privalo patikrinti kliento tapatybę ir jį registruoti laimėjimo atsiėmimo atveju, kai laimėjimo vertė viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu.

11. Kelių tarpusavyje susijusių piniginių operacijų atveju kliento tapatybę turi būti nustatyta iš karto po to, kai nustatoma, kad kelios piniginės operacijos yra tarpusavyje susijusios. Kelios piniginės operacijos laikomos susijusiomis tarpusavyje, jeigu klientas:

1) per parą atlieka kelias pinigų įmokėjimo į sąskaitas operacijas, kurių suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

2) per parą atlieka kelias pinigų išėmimo iš sąskaitų operacijas, kurių suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

3) per parą atlieka kitas pinigines operacijas arba sudaro sandorius, kurie, finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto turimais duomenimis, yra tarpusavyje susiję ir kurių suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

4) šio straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju per parą atlieka kelias pinigines operacijas arba sudaro sandorius, kurių suma lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

5) per parą atlieka kelias valiutos keitimo (perkant arba parduodant valiutą) grynaisiais pinigais operacijas, kurių suma lygi arba viršija 3 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

6) per parą atlieka grynųjų pinigų keitimo į žetonus arba žetonų keitimo į grynuosius pinigus operacijas, kurių suma viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

7) šio straipsnio 9 dalyje nurodytais atvejais vienu metu įmoka sumas ar atsiima kelis laimėjimus, kurių suma viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

8) šio straipsnio 10 dalyje nurodytais atvejais vienu metu atsiima kelis laimėjimus, kurių suma viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

12. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento tapatybė, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai turi imtis visų atitinkamų, kryptingų ir proporcingų priemonių, kad nustatytų, ar klientas veikia savo vardu, ar yra kontroliuojamas, ir nustatyti naudos gavėją, taip pat, jeigu klientas veikia per atstovą, – ir kliento atstovo tapatybę.

13. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo metu privalo iš jų reikalauti dokumentų ir kitų duomenų, kuriais remiantis finansų

įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams būtų suprantama kliento, kuris yra juridinis asmuo, valdymo struktūra ir veiklos pobūdis.

14. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento ir naudos gavėjo tapatybė, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo iš kliento gauti informaciją apie kliento dalykinių santykių tikslą ir numatomą pobūdį.

15. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento ir naudos gavėjo tapatybė, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo tikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę, remdamiesi dokumentais, duomenimis ar informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio.

16. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai visais atvejais privalo vykdyti nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų turimą informaciją apie klientą, jo verslą, rizikos pobūdį ir lėšų šaltinį.

17. Siekiant užtikrinti, kad kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo metu pateikti dokumentai, duomenys ar informacija yra tinkami ir aktualūs, jie finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų privalo būti nuolat peržiūrimi ir atnaujinami.

18. Finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams draudžiama vykdyti sandorius per banko sąskaitas, užmegzti ar tęsti dalykinius santykius, vykdyti sandorius, kai jie neturi galimybių įvykdyti šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų: jeigu klientas šio įstatymo nustatytais atvejais nepateikia duomenų, patvirtinančių jo tapatybę, jeigu pateikia ne visus duomenis arba jie yra neteisingi, jeigu klientas ar jo atstovas vengia pateikti informaciją, reikalingą jo tapatybei nustatyti, slepia naudos gavėjo tapatybę ar vengia pateikti informaciją, reikalingą naudos gavėjo tapatybei nustatyti, arba pateiktų duomenų tam neužtenka; jeigu finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas negali užtikrinti šio straipsnio 12–16 dalyse nurodytų reikalavimų vykdymo. Tokiais atvejais finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, įvertinę keliamą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę, sprendžia dėl pranešimo apie įtartą piniginę operaciją ar sandorį perdavimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tikslingumo.

19. Šio straipsnio 18 dalis netaikoma notarams, notaro atstovams ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintiems asmenims, auditoriams, antstoliams ir antstolio atstovams, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančioms įmonėms tuo metu, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo. Šio straipsnio 18 dalis netaikoma advokatams ir advokatų padėjėjams, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba gina savo klientą, arba atstovauja jam teismo procese arba dėl jo, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo.

20. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 6 punktai, 12, 14–17 dalys netaikomi, kai finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto klientas yra kita finansų įstaiga arba finansų įstaiga, registruota kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi.

21. Finansų įstaigoms draudžiama išduoti anonimines indėlininkų knygeles, atidaryti anonimines sąskaitas ar sąskaitas akivaizdžiai fiktyviais vardais, taip pat atidaryti sąskaitas ar kitaip pradėti dalykinius santykius nepareikalavus kliento tapatybę patvirtinančių duomenų arba kilus pagrįstam įtarimui, kad šiuose dokumentuose įrašyti duomenys yra netikri ar suklastoti.

22. Jeigu kliento tapatybės nustatymo metu finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui kyla įtarimų, kad atliekama pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo veika, o tolesnis kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo procesas klientui gali sukelti įtarimų, kad informacija apie jį gali būti perduota kompetentingoms teisėsaugos institucijoms, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai gali netęsti kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo proceso ir nepradėti dalykinių santykių su klientu. Šiais atvejais informacija perduodama Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai šio įstatymo 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

23. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemonės privalo taikyti ne tik naujiems, bet ir esamiems klientams, atsižvelgdami į rizikos lygį, iškilus naujoms aplinkybėms ar atsiradus naujai informacijai, susijusiai su kliento, naudos gavėjo rizikos lygio nustatymu, jų tapatybės informacija, jų veikla ir kitomis reikšmingomis aplinkybėmis.

24. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai nėra atsakingi klientui už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą ir žalą, padarytą dėl kliento piniginių operacijų ar sandorių nevykdymo, jeigu finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai kliento piniginių operacijų ar sandorių nevykdė dėl šio straipsnio 18 dalyje nurodytų priežasčių.

10 straipsnis. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimai, kai tapatybė nustatoma klientui dalyvaujant fiziškai

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento – fizinio asmens tapatybę, kai ji nustatoma jam dalyvaujant fiziškai, reikalauja iš kliento – fizinio asmens Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės asmens tapatybės dokumento arba leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje, kuriame yra šie duomenys, patvirtinantys jo tapatybę:

- 1) vardas (vardai);
- 2) pavardė (pavardės);

3) asmens kodas (užsieniečiui – gimimo data (jeigu yra – asmens kodas ar kita šiam asmeniui suteikta unikali simbolių seka, skirta asmeniui identifikuoti, leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje numeris ir galiojimo laikas, jo išdavimo vieta ir data (taikoma užsieniečiams);

4) nuotrauka;

5) parašas (išskyrus atvejus, kai asmens tapatybės dokumente jis neprivalomas);

6) pilietybė (jeigu asmuo be pilietybės – valstybę, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą).

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento – juridinio asmens tapatybę, reikalauja jo tapatybę patvirtinančių dokumentų arba šių dokumentų kopijų su notaro liudijimu, patvirtinančiu dokumento kopijos tikrumą, kuriuose yra šie duomenys:

1) pavadinimas;

2) teisinė forma, buveinė (adresas), faktinės veiklos vykdymo adresas;

3) kodas (jeigu toks kodas yra suteiktas);

4) registracijos išrašas ir jo išdavimo data.

3. Kai klientas yra juridinis asmuo, atstovaujamas fizinio asmens, arba klientui – fiziniam asmeniui atstovauja kitas fizinis asmuo, šių atstovų tapatybę nustatoma taip pat, kaip ir kliento – fizinio asmens. Taip pat klientas turi pateikti informaciją apie juridinio asmens vadovą: vadovo vardas, pavardė, asmens kodas (užsieniečiui – gimimo data (jeigu yra, – asmens kodas ar kita šiam asmeniui suteikta unikali simbolių seka, skirta asmeniui identifikuoti), pilietybė (jeigu asmuo be pilietybės, – valstybę, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą).

4. Kai klientas yra juridinis asmuo, atstovaujamas fizinio asmens, arba klientui – fiziniam asmeniui atstovauja kitas fizinis asmuo, finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas turi pareikalauti iš jo įgaliojimo ir patikrinti jo galiojimą (tai yra jį išdavusio asmens teisę išduoti tokį įgaliojimą), įgaliojimo galiojimo laiką, kokius veiksmus atlikti nurodyta įgaliojime (įgaliojimas turi atitikti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reikalavimus. Užsienyje išduotas įgaliojimas turi būti legalizuotas arba patvirtintas dokumentų tvirtinimo pažyma (*apostille*)).

5. Pradėdamas kliento tapatybės nustatymą, kai klientas – fizinis asmuo arba kliento – juridinio asmens atstovas nustatant jo tapatybę dalyvauja fiziškai, finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto atsakingas darbuotojas privalo:

1) įvertinti, ar klientas (arba kliento atstovas) – fizinis asmuo, pradedantis bendradarbiauti su finansų įstaiga ar kitu įpareigotuoju subjektu, pateikia galiojančius šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus; nustatyti, ar jo pateiktame dokumente yra būtent to kliento nuotrauka;

2) įvertinti pateikto dokumento būklę (ypač didelį dėmesį atkreipti į tai, ar nuotrauka, puslapiai ar įrašai nebuvo keičiami, taisomi ir panašiai);

3) sužinoti, ar klientas – fizinis ar juridinis asmuo pats naudosis finansų įstaigos paslaugomis, ar jis atstovaus kito asmens interesams;

4) įsitikinti, ar fizinis arba juridinis asmuo turi reikiamus įgaliojimus veikti kliento vardu;

5) padaryti fizinio asmens pateikto šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dokumento puslapių, kuriuose yra šio fizinio asmens nuotrauka ir kiti tapatybei nustatyti reikalingi duomenys, kopiją arba nuskenuoti dokumentą; pensijų fondų valdymo įmonių (sudarant pensijų kaupimo sutartis), draudimo įmonių ir draudimo brokerių įmonių atsakingas darbuotojas privalo padaryti fizinio asmens šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dokumento puslapių, kuriuose yra šio fizinio asmens nuotrauka ir kiti tapatybei nustatyti reikalingi duomenys, kopiją arba nuskenuoti dokumentą arba įrašyti asmens duomenis (vardas ir pavardė, asmens kodas ar kita šiam asmeniui suteikta unikali simbolių seka, skirta asmeniui identifikuoti) pildomame dokumente (pensijų kaupimo sutartyje ar draudimo liudijime – polise);

6) patikrinti, ar yra aplinkybių taikyti sustiprintą kliento tapatybės nustatymą.

6. Ant kiekvieno kliento tapatybę patvirtinančio dokumento kopijos (jeigu daroma popierinė dokumento kopija) finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto atsakingas darbuotojas ar įgaliotas asmuo, padaręs dokumento kopiją, privalo uždėti tikrumo žymą.

11 straipsnis. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimai, kai tapatybė nustatoma klientui fiziškai nedalyvaujant

1. Kliento – fizinio asmens arba kliento – juridinio asmens atstovo ir naudos gavėjo tapatybė gali būti nustatyta klientui fiziškai nedalyvaujant tik šiais atvejais:

1) naudojantis trečiųjų šalių informacija apie klientą ar naudos gavėją šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka;

2) naudojant Europos Sąjungoje išduotas elektroninės atpažinties priemones, veikiančias pagal aukšto arba pakankamo saugumo užtikrinimo lygio elektroninės atpažinties schemas, nustatytas 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL 2014 L 257, p. 73) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 910/2014);

3) kai informacija apie asmens tapatybę patvirtinama kvalifikuotu elektroniniu parašu, naudojant kvalifikuotą elektroninio parašo sertifikatą, kuris atitinka Reglamento (ES) Nr. 910/2014 reikalavimus. Trečiųjų valstybių kvalifikuoti elektroniniai parašai, sudaryti naudojant kvalifikuotą elektroninio parašo sertifikatą, pripažįstami vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 910/2014 14 straipsniu;

4) naudojant elektronines priemones, leidžiančias tiesioginį vaizdo perdavimą vienu iš šių būdų:

a) tiesioginio vaizdo perdavimo metu užfiksuojamas tapatybę patvirtinančio dokumento arba jį atitinkančio leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje originalas ir kliento tapatybę patvirtinama naudojantis bent pažangiųjų elektroniniu parašu, atitinkančiu Reglamento (ES) Nr. 910/2014 26 straipsnyje nustatytus reikalavimus;

b) tiesioginio vaizdo perdavimo metu užfiksuojamas kliento veido atvaizdas ir kliento parodytas tapatybę patvirtinančio dokumento arba jį atitinkančio leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje originalas;

5) prieš pradėdant naudotis finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto paslaugomis, į jo mokėjimo sąskaitą iš kliento vardu kredito įstaigoje, kuri yra registruota Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi, turimos sąskaitos atliekamas mokėjimo pavedimas ir pateikiama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka patvirtinta popierinė asmens tapatybės dokumento kopija. Asmens tapatybės dokumento kopijos tvirtinimo ir pateikimo tvarką nustato Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

2. Nustatyti kliento ir naudos gavėjo tapatybę šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais galima tik tada, kai yra visos šios sąlygos:

1) prieš nustatant kliento ir naudos gavėjo tapatybę šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais kliento tapatybę trečiosios šalies buvo nustatyta jam fiziškai dalyvaujant arba naudojant elektronines priemones, leidžiančias tiesioginį vaizdo perdavimą vienu iš būdų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 4 punkte, arba šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytu būdu, taip pat kai kliento tapatybę buvo nustatyta jam fiziškai dalyvaujant išduodant elektroninės atpažinties priemonę, veikiančią pagal aukšto arba pakankamo saugumo užtikrinimo lygio elektroninės atpažinties schemą, ar prieš išduodant jam kvalifikuotą elektroninio parašo sertifikatą;

2) kliento ir naudos gavėjo – fizinio asmens ir juridinio asmens atstovo tapatybę šio įstatymo 9 straipsnyje nurodytais atvejais buvo nustatyta iš šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytų dokumentų.

3. Nustatydami kliento ir naudos gavėjo tapatybę klientui fiziškai nedalyvaujant, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo imtis šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytų priemonių ir nustatyti bei patikrinti ir kliento, ir naudos gavėjo tapatybę, gauti šio įstatymo 10 ir 12 straipsniuose nurodytus duomenis, kliento ir naudos gavėjo tapatybei nustatyti panaudoti papildomus duomenis, dokumentus ar papildomą informaciją, kuri leistų įsitikinti kliento

tapatybės autentiškumu, patikrinti, ar yra aplinkybių taikyti sustiprintą kliento tapatybės nustatymą.

4. Atsakomybė dėl šiame įstatyme nustatytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų įvykdymo, kai kliento ir naudos gavėjo tapatybė nustatoma klientui fiziškai nedalyvaujant, tenka finansų įstaigoms ar kitiems įpareigotiesiems subjektams.

5. Kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimus, kai tapatybė nustatoma klientui fiziškai nedalyvaujant, naudojantis elektroninėmis priemonėmis, leidžiančiomis tiesioginį vaizdo perdavimą, nustato Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

12 straipsnis. Naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimai

1. Nustatant kliento tapatybę, visais atvejais privaloma nustatyti naudos gavėją (gavėjus). Naudos gavėjo nustatymas visais atvejais reiškia fizinio asmens ar fizinių asmenų grupės nustatymą.

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami naudos gavėjo tapatybę, kai kliento ir naudos gavėjo tapatybė nustatoma klientui dalyvaujant fiziškai, privalo pareikalauti iš kliento ir naudos gavėjo tapatybės duomenų:

1) vardas (vardai);

2) pavardė (pavardės);

3) asmens kodas (užsieniečiui – gimimo data (jeigu yra, – asmens kodas ar kita šiam asmeniui suteikta unikali simbolių seka, skirta asmeniui identifikuoti, leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje numeris ir galiojimo laikas, jo išdavimo vieta ir data);

4) pilietybė (jeigu asmuo be pilietybės, – valstybė, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą).

3. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai tikrina kliento pateiktus dokumentus ir informaciją apie naudos gavėją, remdamiesi dokumentais, duomenimis ar informacija, gautais iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio. Tokie finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto veiksmai apima ir prašymą klientui pačiam nurodyti viešuosius šaltinius, kuriuose informacija apie naudos gavėją galėtų būti patvirtinta.

4. Pateiktų duomenų teisingumą klientas patvirtina parašu ir antspaudu (jeigu jis antspaudą privalo turėti pagal jo veiklą reguliuojančius teisės aktus).

5. Jeigu kliento tapatybė nustatoma klientui nedalyvaujant fiziškai, klientas – fizinis asmuo arba kliento – juridinio asmens atstovas privalo pateikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis apie naudos gavėją. Kliento pateikti duomenys patvirtinami naudojant Europos Sąjungoje išduotas elektroninės atpažinties priemones, veikiančias pagal aukšto arba pakankamo saugumo užtikrinimo lygio elektroninės atpažinties schemas, arba kvalifikuotu elektroniniu

parašu, naudojant kvalifikuotą elektroninio parašo sertifikatą, kuris atitinka Reglamento (ES) Nr. 910/2014 reikalavimus, arba naudojant elektronines priemones, leidžiančias tiesioginį vaizdo perdavimą.

6. Finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas privalo kaupti ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos reikalavimu pateikti šiuos duomenis apie naudos gavėją:

- 1) naudos gavėjo tapatybės duomenis;
- 2) kliento pateiktos informacijos tikrinimo patikimuose ir nepriklausomuose šaltiniuose įrodymus;
- 3) duomenis apie kliento (juridinio asmens) valdymo struktūrą.

7. Naudos gavėjo tapatybė turi būti nustatyta iki kliento tapatybės nustatymo procedūros pabaigos, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nustatytus atvejus.

8. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami naudos gavėjo tapatybę, papildomai turi teisę naudotis Juridinių asmenų dalyvių informacine sistema (JADIS) ir kitomis valstybės informacinėmis sistemomis, registrais, kuriuose kaupiami duomenys apie juridinių asmenų dalyvius.

13 straipsnis. Naudojimasis trečiųjų šalių informacija

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai gali nustatyti kliento ar naudos gavėjo tapatybę tiesiogiai jam nedalyvaujant, naudodami informaciją apie klientą ar naudos gavėją iš finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų arba jų atstovybių užsienyje, kai jie atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 21 dalyje trečiajai šaliai nustatytus reikalavimus.

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento ar naudos gavėjo tapatybę, gali naudotis trečiųjų šalių informacija apie klientą ar naudos gavėją, jeigu turi pakankamai priemonių, kurios užtikrintų, kad trečioji šalis savo valia vykdys abi šias sąlygas:

1) paprašius nedelsdama pateiks prašančiajai finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui visą prašomą informaciją ir duomenis, privalomus turėti laikantis šiame įstatyme nurodytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų;

2) paprašius nedelsdama pateiks prašančiajai finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui dokumentų, susijusių su kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymu, kopijas ir kitus dokumentus, susijusius su klientu ar naudos gavėju, kurie privalomi turėti laikantis šiame įstatyme nurodytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų.

3. Kai Lietuvos Respublikoje registruota finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas veikia kaip trečioji šalis ir laikosi šiame įstatyme nurodytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų, jam leidžiama iš kliento reikalauti kitų duomenų ar kitos informacijos, kurie reikalingi kitai Europos Sąjungos valstybei narei.

4. Draudžiama naudotis trečiųjų šalių, įsteigtų Europos Komisijos ir Finansinių veikslių darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu (FATF) nustatytose didelės rizikos trečiojoje valstybėje, informacija apie klientą ar naudos gavėją arba jeigu dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

5. Šis straipsnis netaikomas užsakomųjų paslaugų ir atstovavimo santykiams, kai pagal sutartį užsakomųjų paslaugų teikėjas, tarpininkas ar atstovas laikytinas finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto (juridinio asmens) dalimi.

6. Atsakomybė dėl šiame įstatyme nurodytų kliento ar naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų laikymosi tenka trečiojoje šalies informacija apie klientą ar naudos gavėją pasinaudojusioms finansų įstaigoms ar kitiems įpareigotiesiems subjektams.

14 straipsnis. Sustiprintas kliento tapatybės nustatymas

1. Sustiprintas kliento tapatybės nustatymas atliekamas taikant papildomas kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemones:

1) kai yra vykdomi tarptautiniai korespondentinės bankininkystės santykiai su trečiųjų valstybių finansų įstaigomis;

2) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su politikoje dalyvaujančiais fiziniiais asmenimis;

3) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su Europos Komisijos ir Finansinių veikslių darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu skelbiamuose valstybių, turinčių rimtų trūkumų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos ir šių nusikaltimų užkardymo sąrašuose nustatytose didelės rizikos trečiojoje valstybėje gyvenančiais fiziniiais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis. Įvertinus riziką, sustiprinto kliento tapatybės nustatymo priemonės neprivalo būti taikomos Europos Sąjungoje įsisteigusių finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialams ar patronuojamosioms įmonėms, kuriuose jie turi daugumą akcijų ir kurie yra Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiojoje valstybėje, jeigu tie filialai ar patronuojamosios įmonės laikosi visos grupės nustatytų reikalavimų, lygiaverčių šio įstatymo reikalavimams;

4) jeigu pagal finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika. Vertinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikas, privalu vertinti šio straipsnio 10 dalyje nurodytus galimos didesnės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikos veiksniai;

5) Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos nurodytais atvejais.

2. Atlikdamos sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai yra vykdomi tarptautiniai korespondentinės bankininkystės santykiai su trečiųjų valstybių finansų įstaigomis, finansų įstaigos privalo:

1) surinkti pakankamai informacijos apie įstaigą respondentę, kad būtų galima gerai suprasti jos verslo pobūdį ir iš viešai prieinamos informacijos nustatyti šios įstaigos reputaciją ir priežiūros kokybę;

2) įvertinti lėšas gaunančios finansų įstaigos pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos kontrolės mechanizmus;

3) prieš naujų korespondentinės bankininkystės santykių užmezgimą gauti vyresniojo vadovo pritarimą;

4) pagrįsti dokumentais atitinkamus kiekvienos finansų įstaigos įsipareigojimus;

5) įsitikinti, kad įstaiga respondentė tinkamai atliko kliento tapatybės nustatymą (tarp jų – patikrino klientų, turinčių tiesioginį priėjimą prie korespondento sąskaitų, tapatybę, atliko kitus kliento tapatybės nustatymo veiksmus) ir prireikus įstaigos korespondentės prašymu gali pateikti atitinkamus duomenis kliento tapatybei nustatyti.

3. Atlikdami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su politikoje dalyvaujančiais fiziniiais asmenimis, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo:

1) nustatyti ir įdiegti vidines procedūras, kurių pagrindu nustatoma, ar klientas ir naudos gavėjas yra politikoje dalyvaujantis fizinis asmuo;

2) gauti vyresniojo vadovo pritarimą dalykiniams santykiams su tokiais klientais užmegzti ar tęsti dalykinius santykius su klientais, kai jie tampa politikoje dalyvaujančiais fiziniiais asmenimis;

3) imtis atitinkamų priemonių turto ir lėšų, susijusių su dalykiniais santykiais arba sandoriu, šaltiniui nustatyti;

4) vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su politikoje dalyvaujančiais fiziniiais asmenimis stebėseną.

4. Kai politikoje dalyvaujantis fizinis asmuo nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai ne trumpesnę kaip 12 mėnesių laikotarpį privalo toliau atsižvelgti į to asmens tebekeliamą riziką ir taikyti tinkamas pagal rizikos lygį pritaikytas priemones tol, kol nustatoma, kad tas asmuo nebekelia politikoje dalyvaujantiems fiziniams asmenims būdingos rizikos.

5. Taikydami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą Europos Komisijos ir Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenantiems fiziniams asmenims ar ten įsteigtiems juridiniams

asmenims bei tais atvejais, kai pagal finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, vadovaudamiesi šioje dalyje nurodytomis procedūromis, savo nuožiūra imasi vienos ar kelių papildomų kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemonių kylančiai rizikai mažinti ir privalo:

1) gauti vyresniojo vadovo pritarimą dalykiniams santykiams su šiais klientais užmegzti ar tęsti dalykinius santykius su šiais klientais;

2) imtis atitinkamų priemonių turto ir lėšų, susijusių su dalykiniais santykiais arba sandoriu, šaltiniui nustatyti;

3) vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su šiais klientais stebėseną.

6. Atlikdami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos nurodytais atvejais, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai pasirenka taikomas priemones, nurodytas Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos dokumentuose, kuriuose šie atvejai yra įvardyti.

7. Draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą, ir draudimo brokerių įmonės, vykdančios su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, išmokėdamos išmokas arba išmokos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti draudimo liudijime numatytais teisėmis gauti išmoką, privalo nustatyti, ar išmokos gavėjas atitinka sąlygas, kuriomis kyla didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika. Jeigu išmokos gavėjas yra juridinis asmuo ar juridinio asmens statuso neturintis subjektas, prieš išmokant išmokas privaloma nustatyti jo naudos gavėją, vadovaujantis šio įstatymo 12 straipsniu. Jeigu išmokos gavėjas – fizinis asmuo arba išmokos gavėjo – juridinio asmens naudos gavėjas yra politikoje dalyvaujantis fizinis asmuo ir jeigu pagal draudimo įmonių, vykdančių gyvybės draudimo veiklą, ir draudimo brokerių įmonių, vykdančių su gyvybės draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą, rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, prieš išmokant išmokas privalu informuoti vyresnįjį vadovą apie būsimą išmokos išmokėjimo faktą, vykdyti sustiprintą kliento ir išmokos gavėjo vykdomų piniginių operacijų ar sandorių stebėseną bei spręsti dėl pranešimo apie įtartina pinigine operacija ar sandorį perdavimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tikslingumo. Šiais atvejais išmokos gavėjo ir jo naudos gavėjo tapatybė turi būti nustatoma išmokant išmokas arba išmokos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti draudimo liudijime numatytais teisėmis gauti išmoką.

8. Finansų įstaigoms draudžiama pradėti ir tęsti korespondentinės bankininkystės ar kitokius santykius su fiktyviu banku ar banku, kai žinoma, kad šis leidžia savo sąskaitomis

naudotis fiktyviems bankams. Finansų įstaigos privalo imtis priemonių, kurios leistų įsitikinti, kad lėšas gaunančios finansų įstaigos neleidžia savo sąskaitomis naudotis fiktyviems bankams.

9. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo skirti ypatingą dėmesį bet kokiai pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmei, galinčiai kilti dėl bet kokio pobūdžio gaminių, produktų, kitokių žmogaus darbo rezultatų, teikiamų paslaugų naudojimo ar vykdomų sandorių, kai siekiama nuslėpti kliento ar naudos gavėjo tapatybę (linkstama į anonimiškumą), taip pat dėl dalykinių santykių ar sandorių su klientu, kurio tapatybė nebuvo nustatyta jam dalyvaujant fiziškai, ir prireikus nedelsdami imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias turtą panaudoti pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui.

10. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami, ar egzistuoja didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, privalo vertinti bent šiuos veiksnius:

1) kliento požymius:

a) kliento dalykiniai santykiai vykdomi neįprastomis aplinkybėmis be akivaizdaus ekonominio ar matomo teisėto tikslo;

b) klientas gyvena trečiojoje valstybėje;

c) juridiniai asmenys ar juridinio asmens statuso neturintys subjektai vykdo asmeninės turto valdymo įmonės veiklą;

d) bendrovė turi formalių akcininkų, veikiančių už kitą asmenį, arba pareikštinės formos akcijų;

e) versle vyrauja gryniesi pinigai;

f) juridinio asmens nuosavybės struktūra atrodo neįprasta arba pernelyg sudėtinga atsižvelgiant į juridinio asmens veiklos pobūdį;

2) produkto, paslaugos, sandorio ar paslaugų teikimo kanalo požymius:

a) privati bankininkystė;

b) produktas ar sandoris gali sudaryti palankias sąlygas anonimiškumui;

c) verslo santykiai arba sandoriai sudaromi ar vykdomi fiziškai nedalyvaujant;

d) mokėjimai gauti iš nežinomų arba nesusijusių trečiųjų šalių;

e) produktas ar verslo praktika, įskaitant paslaugų teikimo mechanizmą, yra nauja, taip pat naujų arba vystomų technologijų naudojimas dirbant tiek su naujais, tiek su anksčiau buvusiais produktais;

3) teritorijos požymius:

a) remiantis Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu arba panašaus pobūdžio regioninės organizacijos ataskaitų ar panašių dokumentų duomenimis, valstybėje nustatyta reikšmingų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos neatitinkčių tarptautiniams reikalavimams;

b) remiantis vyriausybinių ir visuotinai pripažintų nevyriausybinių organizacijų, stebinių ir vertinančių korupcijos lygį, duomenimis, valstybėje nustatytas didelis korupcijos ar kitos nusikalstamos veiklos lygis;

c) valstybei taikomos sankcijos, embargas ar panašios priemonės, paskelbtos, pavyzdžiui, Europos Sąjungos arba Jungtinių Tautų;

d) valstybė finansuoja arba remia teroristų veiklą arba valstybių teritorijoje veikia į tarptautinių organizacijų sudarytus sąrašus įtrauktos teroristų organizacijos.

11. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, įgyvendindami šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, turi teisę gauti iš Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos turimus asmenų, kurie dalyvauja politikoje ir kuriems patikėtos svarbios viešosios pareigos Lietuvos Respublikoje, kurie teisės aktų nustatyta tvarka turi prievolę deklaruoti savo viešus bei privačius interesus ir kurių deklaracijų duomenys yra vieši, privačių interesų deklaracijų duomenis.

15 straipsnis. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas

1. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas gali būti atliekamas, jeigu pagal finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma maža pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika:

1) bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti vienos ar kelių Europos Sąjungos valstybių narių reguliuojamose rinkose, ir kitoms užsienio valstybių bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ir kurioms yra taikomi Europos Sąjungos teisės aktus atitinkantys reikalavimai atskleisti informaciją apie savo veiklą;

2) viešojo administravimo subjektams;

3) klientui, jeigu klientas yra finansų įstaiga, kuriai taikomas šis įstatymas, arba finansų įstaiga, registruota kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustatiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi, taip pat jeigu tarptautinės organizacijos šioje valstybėje nustatė žemą korupcijos lygį;

4) gyvybės draudimo sutarčių arba papildomo savanoriško pensijų kaupimo sutarčių, kai metinė draudimo įmoka arba įmoka į pensijų fondą yra ne didesnė kaip 1 000 eurų arba vienkartinė draudimo įmoka arba įmoka į pensijų fondą yra ne didesnė kaip 2 500 eurų ar ją atitinkanti suma užsienio valiuta, atvejais;

5) pensijų programų draudimo liudijimų, jeigu juose nėra nuostatos dėl jų išankstinio nutraukimo ir jeigu draudimo liudijimai negali būti naudojami kaip įkeitimo objektai, atvejais;

6) pensijų, kaupiamų pagal Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymą, atvejais, kitais pensijų, senatvės pensijų ar kitų sistemų, kurios numato pensijas darbuotojams, kai įmokos

yra išskaičiuojamos iš darbo užmokesčio, o šių sistemų veiklą reglamentuojantys teisės aktai neleidžia kitam asmeniui perduoti tokios sistemos nario dalies, atvejais;

7) elektroninių pinigų atvejais, kai bendrai per kalendorinius metus įvykdytų operacijų vertei taikoma 1 000 eurų arba ją atitinkančios sumos užsienio valiuta riba, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus ir atvejus, kai tais pačiais kalendoriniais metais elektroninių pinigų turėtojo prašymu išperkama 500 eurų arba ją atitinkanti suma užsienio valiuta ar didesnė suma grynaisiais pinigais;

8) loterijų atvejais, kai piniginė vertė, skirta loterijos bilietams pirkti bei neatsiimtų laimėjimų sumoms kaupti, laikoma elektroniniu būdu, o didžiausia saugoma piniginė vertė neviršija 1 000 eurų ir negali būti pildoma ar kitaip finansuojama anoniminėmis lėšomis bei negali būti naudojama kitiems negu loterijos bilietų pirkimo atsiskaitymams;

9) Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos nurodytais atvejais;

10) indėlių, priimamų iš fizinių asmenų, atvejais, kai bendrai per kalendorinius metus priimamų indėlių vertei taikoma 30 000 eurų arba ją atitinkančios sumos užsienio valiuta riba ir sukaupta indėlio, palūkanų ar kita mokėtina suma yra grąžinama tik į kliento kredito įstaigoje turimą sąskaitą, iš kurios buvo pervedamos lėšos indėliui laikyti, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies 2 punkte.

2. Taikydami supaprastintą kliento tapatybės nustatymą, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento ir naudos gavėjo tapatybę, gali nukrypti nuo šio įstatymo 10 ir 12 straipsnių nuostatų ir privalo tik:

1) gauti šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose ir 10 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus duomenis;

2) užtikrinti, kad pirmasis kliento mokėjimas būtų atliekamas iš kredito įstaigoje turimos sąskaitos, kai kredito įstaiga yra registruota Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi.

3. Atlikdami supaprastintą kliento tapatybės nustatymą Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos nurodytais atvejais, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai pasirenka taikomas priemones, nurodytas Europos priežiūros institucijų ir Europos Komisijos dokumentuose, kuriuose šie atvejai yra įvardyti.

4. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas gali būti atliekamas tik tada, kai atliekant arba atlikus supaprastintą kliento tapatybės nustatymą yra vykdoma kliento dalykinių santykių stebėseną ir yra galimybė nustatyti įtartinas pinigines operacijas ir sandorius. Ši nuostata netaikoma valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo pensijų fondų klientams.

5. Draudžiama atlikti supaprastintą kliento tapatybės nustatymą, jeigu dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas arba tam nepritaria Europos priežiūros institucijos.

6. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas negalimas, jeigu yra šio įstatymo 14 straipsnyje nurodytos aplinkybės, kai būtina atlikti sustiprintą kliento tapatybės nustatymą. Ši nuostata netaikoma valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo pensijų fondų klientams.

7. Jeigu vykdant nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną nustatoma, kad pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika nebėra maža, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo imtis šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytų priemonių ir nustatyti bei patikrinti ir kliento, ir naudos gavėjo tapatybę.

16 straipsnis. Pranešimas apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo nedelsdami, ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo tokių žinių ar įtarimų atsiradimo, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu žino ar įtaria, kad bet kokios vertės turtas yra tiesiogiai arba netiesiogiai gautas iš nusikalstamos veikos arba dalyvaujant tokioje veikoje, taip pat jeigu žino ar įtaria, kad šis turtas yra skirtas vienam, keliems teroristams ar teroristinei organizacijai remti.

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatę, kad jų klientas atlieka įtartina pinigine operaciją ar sandorį, nepaisydami piniginės operacijos ar sandorio sumos, privalo tą operaciją ar sandorį sustabdyti (išskyrus atvejus, kai dėl piniginės operacijos ar sandorio pobūdžio, jų atlikimo būdo ar kitų aplinkybių to padaryti objektyviai neįmanoma) ir ne vėliau kaip per 3 darbo valandas nuo piniginės operacijos ar sandorio sustabdymo apie šią operaciją ar sandorį pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, o advokatai ar advokatų padėjėjai – Lietuvos advokatūrai (jeigu dėl piniginės operacijos ar sandorio pobūdžio, jų atlikimo būdo ar kitų aplinkybių pinigine operacija ar sandoris nebuvo sustabdytas, – per 3 darbo valandas nuo įtartinės piniginės operacijos ar sandorio nustatymo). Tokios operacijos ir sandoriai objektyviai nustatomi finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams atkreipiant dėmesį į tokią klientų veiklą, kuri, jų nuomone, dėl savo pobūdžio gali būti susijusi su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, vykdant kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymą ir nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, kaip tai nustatyta šio įstatymo 9 straipsnyje, ir atsižvelgiant į Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos patvirtintus įtartinų piniginių operacijų ar sandorių atpažinimo kriterijus.

3. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, gavę informacijos, kad klientas ketina ar bandys atlikti įtartina pinigine operaciją ar sandorį, privalo nedelsdami informuoti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybą, o advokatai ar advokatų padėjėjai – Lietuvos advokatūrą.

4. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba per 10 darbo dienų nuo šio straipsnio 2, 3 ir 9 dalyse nurodytos informacijos gavimo arba nuo šio straipsnio 6 dalyje nurodyto nurodymo davimo nedelsdama atlieka veiksmus, būtinus abejonėms dėl tariamai kliento vykdomos ar vykdytos nusikalstamos veikos pagrįsti arba paneigti.

5. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba nuo to momento, kai yra pagrindžiamas lėšų ar turto teisėtumas ar paneigiamos abejonės dėl galimų sąsajų su teroristų finansavimu, privalo nedelsdama raštu pranešti finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui, kad piniginės operacijos ar sandoriai gali būti atnaujinami.

6. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, gavę iš Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos rašytinį nurodymą sustabdyti kliento atliekamas įtartinas pinigines operacijas ar sandorius, privalo nuo jame nurodyto laiko ar konkrečių aplinkybių atsiradimo momento iki 10 darbo dienų sustabdyti šias operacijas ar sandorius.

7. Jeigu finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai per 10 darbo dienų nuo pranešimo pateikimo ar nurodymo gavimo nėra įpareigojami vykdyti laikino nuosavybės teisių apribojimo Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – Baudžiamojo proceso kodeksas) nustatyta tvarka, pinigine operacija ar sandoris turi būti atnaujinami.

8. Jeigu piniginės operacijos ar sandorio sustabdymas gali trukdyti tyrimui dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo, teroristų finansavimo ir kitų nusikalstamų veikų, susijusių su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba privalo apie tai pranešti finansų įstaigai ir kitam įpareigotajam subjektui.

9. Lietuvos advokatūra nedelsdama, ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos gavimo, privalo ją perduoti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

10. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos notarams, notaro atstovams ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintiems asmenims, auditoriams, antstoliams ir antstolio atstovams, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančioms įmonėms, kai jie informaciją gauna vertindami savo kliento teisinę padėtį arba atstovaudami jam baudžiamojo, administracinio ar civilinio proceso metu, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos advokatams ir advokatų padėjėjams, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba gina savo klientą, arba atstovauja jam teismo procese arba dėl jo, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus.

11. Jeigu Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba turi informacijos apie galimas įtartinų piniginių operacijų ar sandorių sąsajas su teroristų finansavimu, ji turimą informaciją pateikia

Valstybės saugumo departamentui ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šios informacijos gavimo momento.

12. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytais aplinkybėmis finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prašomą informaciją per vieną darbo dieną nuo prašymo gavimo momento.

13. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai nėra atsakingi klientui už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą ir žalą, padarytą atliekant šiame straipsnyje nustatytas pareigas ir veiksmus. Teisinė atsakomybė nėra traukiami ir finansų įstaigų bei kitų įpareigotųjų subjektų vadovai ar kiti darbuotojai, kurie informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą arba apie kliento vykdomas įtartinas pinigines operacijas ar sandorius gera valia praneša savo darbovietės atsakingiems darbuotojams arba Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, taip pat dėl šių veiksmų jiems negali būti taikomos drausminio poveikio priemonės.

14. Šiame straipsnyje nurodytų įtartinų piniginių operacijų ar sandorių sustabdymo ir informacijos apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

17 straipsnis. Sudėtingi ar neįprastai dideli sandoriai ir neįprastos sandorių struktūros

Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo atkreipti dėmesį į tokią veiklą, kuri, jų nuomone, dėl savo pobūdžio gali būti susijusi su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, ir ypač į sudėtingus ar neįprastai didelius sandorius ir visas neįprastas sandorių struktūras, kurios neturi akivaizdaus ekonominio ar matomo teisėto tikslo, ir dalykinius santykius ar pinigines operacijas su klientais iš trečiųjų valstybių, kuriose pagal tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų oficialiai paskelbtą informaciją pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonės yra nepakankamos ar neatitinka tarptautinių standartų. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo išnagrinėti tokių operacijų ar sandorių vykdymo pagrindą ir tikslą, o tyrimo rezultatus įforminti raštu.

18 straipsnis. Sandorių ar dalykinių santykių su klientu nutraukimas

Jeigu klientas vengia arba atsisako finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui jo prašymu ir terminais pateikti papildomą informaciją, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, vadovaudamiesi vidaus politikos ir vidaus kontrolės procedūromis, gali atsisakyti vykdyti pinigines operacijas ar sandorį, nutraukti sandorius ar dalykinius santykius su klientu.

19 straipsnis. Informacijos saugojimas

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo tvarkyti šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų pranešimų bei įtartinų piniginių operacijų ir sandorių registracijos žurnalą.

2. Finansų įstaigos privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nurodytų kliento atliktų piniginių operacijų žurnalą, išskyrus atvejus, kai finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų įstaiga.

3. Asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą brangakmeniais, tauriaisiais metalais, kilnojamosiomis kultūros vertybėmis, antikvariniais daiktais ar kitu turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais, privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodytų piniginių operacijų žurnalą.

4. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalyje nurodytų asmenų, operacijų ir sandorių registracijos žurnalą.

5. Loterijas organizuojančios bendrovės privalo tvarkyti šio įstatymo 9 straipsnio 10 dalyje nurodytų asmenų, operacijų ir sandorių registracijos žurnalą.

6. Lietuvos advokatūra privalo tvarkyti advokatų ar advokatų padėjėjų praneštų jų klientų įtartinų sandorių registracijos žurnalą.

7. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, išskyrus šio straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalyse nurodytus subjektus, taip pat privalo tvarkyti šio įstatymo 20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų piniginių operacijų registracijos žurnalą.

8. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo tvarkyti klientų, su kuriais sandoriai ar dalykiniai santykiai buvo nutraukti šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis ar kitomis su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos tvarkos pažeidimais susijusiomis aplinkybėmis, registracijos žurnalą.

9. Registracijos žurnalų duomenys popierine forma arba elektroninėje laikmenoje saugomi 8 metus nuo sandorių ar dalykinių santykių su klientu pabaigos dienos. Registracijos žurnalų tvarkymo taisyklės nustato Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos direktorius.

10. Kliento tapatybę patvirtinančių dokumentų kopijos, naudos gavėjo tapatybės duomenys, išmokos gavėjo tapatybės duomenys, tiesioginio vaizdo perdavimo (tiesioginės vaizdo transliacijos) įrašas, kiti duomenys, gauti kliento tapatybės nustatymo metu, sąskaitų ir (ar) sutarčių dokumentacija (dokumentų originalai) turi būti saugomi 8 metus nuo sandorių ar dalykinių santykių su klientu pabaigos dienos.

11. Dalykinių santykių su klientu korespondencija turi būti saugoma 5 metus nuo sandorių ar dalykinių santykių su klientu pabaigos dienos popierine forma arba elektroninėje laikmenoje.

12. Piniginę operaciją ar sandorį patvirtinantys dokumentai ir duomenys ar kiti juridinę galią turintys dokumentai ir duomenys, susiję su piniginių operacijų atlikimu ar sandorių sudarymu, turi būti saugomi 8 metus nuo piniginės operacijos atlikimo ar sandorio sudarymo dienos.

13. Raštai, kuriais įforminami šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyti tyrimo rezultatai, saugomi 5 metus popierine forma arba elektroninėje laikmenoje.

14. Saugojimo terminai gali būti papildomai pratęsti ne ilgiau kaip 2 metams, kai yra motyvuotas kompetentingos institucijos nurodymas.

20 straipsnis. Informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai

1. Finansų įstaigos, atliekančios piniginę operaciją, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie atliktą piniginę operaciją pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento vienkartinės operacijos su grynaisiais pinigais arba kelių tarpusavyje susijusių operacijų su grynaisiais pinigais suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

2. Notarai, notaro atstovai ar teisę atlikti notarinius veiksmus turintys asmenys ir antstoliai ar antstolio atstovai privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie kliento sudarytą sandorį pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu pagal sandorį gaunama ar mokama grynujų pinigų suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

3. Kiti įpareigotieji subjektai, išskyrus advokatus, advokatų padėjėjus, notarus, notaro atstovus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, ir antstolius ar antstolio atstovus, praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, o advokatai ar advokatų padėjėjai – Lietuvos advokatūrai kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie vienkartinį atsiskaitymą su jais grynaisiais pinigais, jeigu gaunamų grynujų pinigų suma lygi arba viršija 15 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

4. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiamoje informacijoje nurodomi kliento tapatybę patvirtinantys duomenys, o jeigu piniginė operacija atliekama per atstovą, – ir atstovo tapatybę patvirtinantys duomenys, piniginės operacijos suma, valiuta, kuria atlikta piniginė operacija, piniginės operacijos atlikimo data, piniginės operacijos atlikimo būdas, subjektas, kurio naudai atlikta piniginė operacija.

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiama nedelsiant, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo piniginės operacijos atlikimo ar sandorio sudarymo dienos. Advokatai ir advokatų padėjėjai šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją Lietuvos advokatūrai pateikia nedelsdami, ne vėliau kaip per 7 darbo

dienas nuo piniginės operacijos atlikimo ar sandorio sudarymo dienos. Lietuvos advokatūra ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo perduoda ją Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai neteikiama, jeigu finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų įstaiga.

7. Finansų įstaiga gali neteikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento veiklai būdingos didelės nuolatinės ir reguliarios piniginės operacijos, atitinkančios Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos direktoriaus nustatytus kriterijus.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nurodyta išimtis netaikoma, jeigu finansų įstaigos klientas yra užsienio valstybės įmonė, jos filialas ar atstovybė arba jis verčiasi:

- 1) teisinių paslaugų teikimu, advokato praktika, notaro veikla;
- 2) loterijų, azartinių lošimų organizavimu ir vykdymu;
- 3) veikla, susijusia su juodaisiais, spalvotaisiais arba tauriaisiais (retaisiais) metalais, brangakmeniais, juvelyriniais dirbiniais, meno kūriniais;
- 4) prekyba transporto priemonėmis;
- 5) prekyba nekilnojamoju turtu;
- 6) finansinių ataskaitų audito veikla;
- 7) asmens sveikatos priežiūra;
- 8) aukcionų organizavimu ir vykdymu;
- 9) turizmo ar kelionių organizavimu;
- 10) didmenine prekyba alkoholiniais gėrimais ir kitais alkoholio produktais, tabako gaminiais;
- 11) prekyba naftos produktais;
- 12) farmacinė veikla.

9. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų duomenų ir informacijos pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

21 straipsnis. Grynujų pinigų deklaravimas ir muitinės įstaigų veikla

1. Grynujų pinigų sumos deklaruojamos šiais atvejais:

1) kai asmuo per Lietuvos Respubliką į Europos Sąjungą iš trečiųjų šalių įveža ar iš Europos Sąjungos per Lietuvos Respubliką išveža į trečiąsias šalis, kaip jos reglamentuotos Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme (toliau šiame straipsnyje – trečiosios šalys), grynujų pinigų vienkartinę sumą, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodytoji 2005 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005) nuostatų 3 straipsnio 1 dalyje;

2) muitinės pareikalavimu, kai asmuo į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išveža ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įveža ar į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabena grynuosius pinigus, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

2. Muitinės įstaigos atlieka:

1) į Europos Sąjungą per Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių įvežamų ir iš Europos Sąjungos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis išvežamų grynųjų pinigų sumų kontrolę, vadovaudamosi Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nuostatomis;

2) į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išvežamų ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įvežamų ar per Lietuvos Respubliką į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabenamų grynųjų pinigų, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, kontrolę.

3. Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nustatytais atvejais, kai Europos Sąjungos valstybėms narėms suteikta sprendimo priėmimo teisė, sprendimus priima ir atitinkamų Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nuostatų taikymo Lietuvos Respublikoje tvarką nustato Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinis direktorius, išskyrus atvejus, kai šis arba kiti įstatymai nustato kitaip.

4. Į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išvežamų ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įvežamų ar per Lietuvos Respubliką į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabenamų grynųjų pinigų deklaravimo ir kilmės kontrolės tvarką nustato Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinis direktorius.

5. Muitinės įstaigos privalo nedelsdamos, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo deklaracijos gavimo, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai:

1) jeigu asmuo įveža iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungą per Lietuvos Respubliką ar išveža iš Europos Sąjungos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis vienkartinę grynųjų pinigų sumą, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodytoji Reglamento (EB) Nr. 1889/2005 3 straipsnio 1 dalyje;

2) jeigu asmuo į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išveža ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įveža ar per Lietuvos Respubliką

į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabena grynųjų pinigų, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

6. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „Europos Sąjungos valstybė narė“ neapima Europos ekonominės erdvės valstybių.

22 straipsnis. Finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų pareigos

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir bendradarbiautų su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba. Kai finansų įstaigoms ar kitiems įpareigotiesiems subjektams vadovauja valdyba, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo paskirti valdybos narį, kuris organizuotų šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą, ir vadovaujančius darbuotojus, kurie bendradarbiautų su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba. Apie tokių darbuotojų ir valdybos narių paskyrimą ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo jų paskyrimo ar pakeitimo turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo imtis tinkamų priemonių, kad atitinkami jų darbuotojai žinotų apie šio įstatymo pagrindu galiojančias nuostatas. Tokios priemonės apima atitinkamų darbuotojų dalyvavimą specialiose tęstinėse mokymo programose, kuriose jie būtų mokomi atpažinti veiksmus, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, ir jiems būtų nurodoma, kaip elgtis tokiais atvejais.

3. Įmonių grupei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 12 dalyje, priklausančios finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo įgyvendinti visos įmonių grupės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos politiką ir procedūras, taip pat laikytis ir nacionalinių teisės aktų tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje patronuojamoji įmonė ar filialas yra įsisteigęs.

4. Kai skiriasi Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją reglamentuojančių teisės aktų nuostatos, finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų padaliniai arba patronuojamosios įmonės, kuriose finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai turi daugumą akcijų, privalo taikyti griežtesnes teisės aktų nuostatas, kiek tai leidžia užsienio valstybės teisės aktai. Jeigu užsienio valstybės teisės aktai neleidžia taikyti lygiaverčių tarptautiniams reikalavimams, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai nedelsdami privalo pranešti apie tai Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai ir suderinę su ja imtis papildomų

priemonių, leidžiančių veiksmingai sumažinti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę. Jeigu šių papildomų priemonių neužtenka pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmei sumažinti, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo atsisakyti pradėti arba nutraukti pinigines operacijas ar sandorį, dalykinius santykius su klientu, arba nutraukti veiklą trečiojoje valstybėje.

5. Elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos, kurių buveinė yra kitoje valstybėje narėje, teikiančios paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, privalo Lietuvos Respublikoje įsteigti arba paskirti pagrindinį kontaktinį asmenį, kuris vykdo šio įstatymo 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus, palaiko ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba ir jos prašymu teikia dokumentus ir informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencija. Apie kontaktinį asmenį ne vėliau kaip per 14 darbo dienų nuo šio asmens įsteigimo ar paskyrimo turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

6. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo įdiegti vidines sistemas, leidžiančias saugiais kanalais ir užtikrinant visapusišką užklausų konfidencialumą skubiai reaguoti į Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos paklausimus dėl šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimo, ir užtikrinti šios informacijos pateikimą per 14 darbo dienų nuo paklausimo gavimo (jeigu šiame įstatyme tam tikrais atvejais nustatyti trumpesni informacijos pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai terminai, tokia informacija turi būti pateikiama per trumpesnius terminus).

7. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, prieš pradėdami dalykinius santykius arba prieš vykdydami vienkartinę piniginę operaciją ar sandorį, kai privaloma imtis priemonių ir nustatyti bei patikrinti ir kliento bei naudos gavėjo tapatybę, vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 24 straipsniu, privalo naujiems klientams pateikti informaciją apie jų duomenų tvarkymą.

23 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateiktos informacijos apsauga

1. Šiame įstatyme nurodyta informacija, kurią gauna Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, negali būti skelbiama ar perduodama kitoms valstybės valdymo, kontrolės ar teisėsaugos institucijoms, kitiems asmenims, išskyrus šiame ir kituose įstatymuose nustatytus atvejus.

2. Asmenys, pažeidę šiame įstatyme nurodytos informacijos saugojimo ir naudojimo tvarką, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

3. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytoms institucijoms, jų darbuotojams, finansų įstaigoms ir jų darbuotojams, kitiems įpareigotiesiems subjektams ir jų darbuotojams draudžiama pranešti klientui ar kitiems asmenims, kad informacija apie kliento atliekamas pinigines operacijas arba sudaromus sandorius ar bet kokia kita informacija pateikta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai arba kitai priežiūros institucijai. Šioje dalyje nustatytas draudimas netaikomas notarams, notaro atstovams ar asmenis, turintiems teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatams ir advokatų padėjėjams ir antstoliams ar antstolio atstovams, kai jie siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla.

4. Jeigu Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba nenurodo kitaip, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia:

1) keistis informacija tarp finansų įstaigų, registruotų Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje, taip pat registruotų trečiųjų valstybių teritorijoje, kurioms galioja reikalavimai, lygiaverčiai šiame įstatyme nustatytiems reikalavimams, jeigu šie subjektai priklauso vienai įmonių grupei;

2) keistis informacija tarp auditorių, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančių įmonių, notarų, notaro atstovų ir teisę atlikti notarinius veiksmus turinčių asmenų bei advokatų ir advokatų padėjėjų, registruotų Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje, taip pat registruotų trečiųjų valstybių teritorijoje, kuriose galioja reikalavimai, lygiaverčiai šiame įstatyme nustatytiems reikalavimams, jeigu šie subjektai vykdo savo profesinę veiklą kaip vienas juridinis asmuo ar kaip keli asmenys, turintys bendrus savininkus ir vadovybę, arba kaip keli asmenys, kurių veiklai taikoma bendra kontrolė;

3) keistis informacija tarp finansų įstaigų, auditorių, buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančių įmonių, notarų, notaro atstovų ir teisę atlikti notarinius veiksmus turinčių asmenų bei advokatų ir advokatų padėjėjų tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu du arba daugiau iš šiame punkte nurodytų subjektų, jeigu jie yra registruoti Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje ar trečiosios valstybės teritorijoje, kurioje galioja reikalavimai, lygiaverčiai šiame įstatyme nustatytiems reikalavimams, ir jeigu jie priklauso tos pačios kategorijos profesijai ir turi lygiavertes profesinės paslapties ir asmens duomenų saugojimo pareigas.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais keistis informacija leidžiama tik siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytos išimtys dėl informacijos perdavimo negalioja, jeigu dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

7. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais, kai keičiantis informacija su subjektais, registruotais trečiosiose valstybėse, šiems subjektams teikiami asmens duomenys, asmens

duomenų teikimas turi atitikti Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimus.

8. Šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai nelaikomas pramoninės, komercinės ar banko paslapties atskleidimu.

24 straipsnis. Kliento, atliekančio pinigines operacijas ir sandorius, jo atstovo ir naudos gavėjo fizinių asmens duomenų tvarkymas

1. Šiame įstatyme nurodyti kliento, atliekančio pinigines operacijas ir sandorius, jo atstovo ir naudos gavėjo asmens duomenys šiame įstatyme nurodytais atvejais pateikiami ir tvarkomi:

- 1) pranešant ar teikiant informaciją Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai;
- 2) finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams nustatant kliento ir naudos gavėjo tapatybę;
- 3) finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams gaunant informaciją iš trečiųjų šalių šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytais atvejais;
- 4) finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams tvarkant informaciją šio įstatymo 19 straipsnyje nustatytais atvejais.

2. Asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

3. Draudžiama keisti informacija su finansų įstaigomis ir kitais įpareigotaisiais subjektais, institucijomis ir kitais asmenimis iš trečiosios valstybės, jeigu dėl to yra priimtas atskiras Europos Komisijos sprendimas.

4. Duomenų subjektas, kurio asmens duomenys tvarkomi pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos tikslais, neturi teisės susipažinti su šio įstatymo pagrindais Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai arba kitai priežiūros institucijai pateiktais jo asmens duomenimis.

25 straipsnis. Reikalavimai juridiniams asmenims ir asmenims, susijusiems su patikos ar bendrovių paslaugų teikėjais ir nekilnojamojo turto agentais

1. Visi Lietuvos Respublikoje įsteigti juridiniai asmenys, išskyrus juridinius asmenis, kurių vienintelis dalyvis yra valstybė ar savivaldybė, privalo gauti, atnaujinti ir saugoti tikslią informaciją apie savo naudos gavėjus – naudos gavėjo vardą, pavardę, gimimo datą, asmens kodą, valstybę, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, gyvenamąją vietą, jo turimas nuosavybės teises ir apimtį (akcijų skaičių procentais, balsavimo teisių skaičių

procentais) arba kitokios kontrolės teises (valdybos pirmininkas, valdybos narys, vadovas, vyresnysis vadovas, kitos pareigos, perleistų balsavimo teisių skaičius procentais), ir šią informaciją ne vėliau kaip per 10 dienų nuo duomenų pasikeitimo pateikti Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui šios informacinės sistemos nuostatuose nustatyta tvarka. Jeigu valstybė ar savivaldybė yra vienas iš juridinio asmens dalyvių, šioje dalyje nurodyta informacija Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui teikiama tik apie kitus to juridinio asmens naudos gavėjus.

TAR pastaba. 25 straipsnio 1 dalis įsigalioja 2019 m. sausio 1 d. 25 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija apie naudos gavėjus Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui turi būti pateikta iki 2019 m. liepos 1 d.

2. Asmuo negali būti patikos ar bendrovių paslaugų teikėjo, nekilnojamojo turto agento – juridinio asmens – naudos gavėjas, taip pat tokio juridinio asmens valdymo ar priežiūros organo narys, jeigu yra pripažintas kaltu dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ir turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija tikrinama teisės aktų nustatyta tvarka registruojant nurodytų veiklų rūšis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

RIZIKOS VERTINIMAS

26 straipsnis. Nacionalinis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas

1. Nacionalinis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas atliekamas siekiant nustatyti Lietuvos Respublikoje esamą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir jos lygį ir užtikrinti, kad būtų parinktos šios rizikos mažinimo priemonės.

2. Nacionaliniu pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimu vadovaujamosi:

1) svarstant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos reglamentavimo tikslingumą;

2) nustatant poreikį finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams taikyti priemones, atsižvelgiant į rizikos lygį tam tikrais atvejais, tikslinti, kokių priemonių imtis;

3) planuojant išteklių kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu paskirstymą ir jų naudojimo prioritetus.

3. Į Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatus privalo atsižvelgti šio įstatymo 4 straipsnio 1–9 dalyse nurodytos institucijos, rengdamos finansų

įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui ir (ar) teroristų finansavimui.

27 straipsnis. Nacionaliniame pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinime dalyvaujanti institucija

1. Atliekant Nacionalinį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimą, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba yra koordinuojanti institucija.

2. Nacionaliniame pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinime dalyvauja visos šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos ir pagal poreikį – kitos institucijos, įstaigos, organizacijos, ekspertai, specialistai ir kiti asmenys.

28 straipsnis. Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo atlikimo tvarka

1. Nacionalinis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas atliekamas ne rečiau kaip kas 4 metus.

2. Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo metodologiją parengia ir tvirtina Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

3. Nacionalinis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimas atliekamas prieš tai šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytoms institucijoms atlikus pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikos atskiruose sektoriuose vertinimus.

4. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos sektoriaus pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikos vertinimą atlieka per 8 mėnesius nuo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pranešimo apie numatomą nacionalinį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimą.

5. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos šio straipsnio 3 dalyje nurodytu tikslu kaupia išsamius statistinius duomenis, susijusius su sektoriaus dydžiu ir svarba, įskaitant kiekvieno sektoriaus subjektų ir asmenų skaičių bei reikšmę ekonomikai.

6. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba kaupia šiuos statistinius duomenis:

1) pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius skaičių; priemones, kurių buvo toliau imtasi dėl šių pranešimų; užregistruotų nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimo ar teroristinės veiklos finansavimo ir rėmimo nusikalstamų veikų, įtariamųjų, kaltinamųjų, nuteistųjų asmenų skaičių per metus; duomenis apie pirminius nusikaltimus (nusikaltimai, kuriuos vykdant buvo įgytas legalizuotas ar bandomas legalizuoti turtas), jeigu tokia informacija turima; turtą, kuriam buvo taikytas laikinasis nuosavybės teisių apribojimas, jo vertę, teismo sprendimu konfiskuotą turtą, jo vertę;

2) duomenis apie sėkmingą pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius panaudojimą;

3) duomenis apie gautų, išsiųstų, atmetų ir iš dalies arba visiškai patenkintų užsienio valstybių institucijų, įgyvendinančių pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones, prašymų dėl informacijos pateikimo skaičių; gautų bei išsiųstų teisinės pagalbos prašymų dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo skaičių.

7. Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo metu atsižvelgiama į Europos Komisijos atliktos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo Europos Sąjungos mastu rezultatus ir į Europos Sąjungos valstybėms narėms teikiamas rekomendacijas dėl nustatyta rizikai mažinti tinkamų priemonių. Jeigu nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo metu nusprendžiama nesilaikyti tam tikrų Europos Komisijos rekomendacijų, apie tai pranešama Europos Komisijai šio įstatymo 51 straipsnyje nustatyta tvarka, nurodant sprendimo priežastis.

29 straipsnis. Finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų vidaus kontrolės procedūros

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo nustatyti atitinkamą vidaus politiką ir vidaus kontrolės procedūras, susijusias su:

- 1) klientų ir naudos gavėjų tapatybės nustatymu ir tikrinimu;
- 2) rizikos vertinimu, rizikos valdymu, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nustatytas rizikos rūšis;
- 3) dalykinių santykių ir (arba) operacijų stebėsenos organizavimu;
- 4) tarptautinių finansinių sankcijų, ribojamųjų priemonių įgyvendinimu;
- 5) pranešimų ir informacijos pateikimu Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai;
- 6) registracijos žurnalų tvarkymu;
- 7) šiame įstatyme nurodytos informacijos saugojimu;
- 8) kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo informacijos atnaujinimu;
- 9) mokymų darbuotojams organizavimu, siekiant juos tinkamai supažindinti su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos reikalavimais;
- 10) funkcijų finansų rinkos dalyvio įstaigoje įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones pasiskirstymu, taip pat informacijos apie reikalavimų vykdymą valdymu ir komunikacija.

2. Pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika turi būti vertinama išskiriant bent šias rizikos rūšis:

- 1) kliento rizika;

2) produktų, paslaugų rizika ir (arba) operacijų rizika;

3) šalies ir (arba) geografinio regiono rizika.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos vidaus kontrolės procedūros turi būti parengtos atsižvelgiant į:

1) Europos Komisijos ir nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatus, nebent nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo metu nusprendžiama nesilaikyti tam tikrų Europos Komisijos rekomendacijų;

2) šio įstatymo 4 straipsnio 1–9 dalyse nurodytų institucijų patvirtintus nurodymus;

3) Europos priežiūros institucijų dokumentus dėl rizikos veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai leidžiama taikyti supaprastinto klientų tapatybės nustatymo priemones;

4) Europos priežiūros institucijų gaires dėl rizikos veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tikslinga taikyti sustiprinto klientų tapatybės nustatymo priemones.

4. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai turi nustatyti tinkamas vidaus politikos ir vidaus kontrolės procedūrų atitiktis ir (ar) audito procedūras šio įstatymo nuostatomis užtikrinti.

5. Finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų vidaus kontrolės procedūras tvirtina vyresnysis vadovas arba finansų įstaigos ir kitų įpareigotųjų subjektų valdymo organas, tvirtinantis panašaus pobūdžio vidaus kontrolės procedūras (valdyba, tarnybos vadovas ar pan.).

6. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–9 dalyse nurodytos institucijos bei finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai periodiškai ar įvykus svarbiems finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų valdymo ir veiklos įvykiams ar pokyčiams vykdo vidaus kontrolės procedūrų įgyvendinimo bei pakankamumo stebėseną ir prireikus nurodo griežtinti, griežtina finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų taikomas vidaus kontrolės procedūras.

7. Finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų rizikos, susijusios su pinigų plovimu ir (arba) teroristų finansavimu, valdymas turi būti neatskiriama bendros rizikos valdymo sistemos dalis. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, atsižvelgdami į savo veiklos mastą ir pobūdį, turi įdiegti procedūras ir sistemas, skirtas pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikai nustatyti, vertinti bei valdyti, ir veiksmingas šios rizikos mažinimo priemones.

PENKTASIS SKIRSNIS

FINANSŲ ĮSTAIGŲ IR KITŲ ĮPAREIGOTŲJŲ SUBJEKTŲ PRIEŽIŪRA

30 straipsnis. Priežiūros institucijos

1. Šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimo priežiūrą (toliau – priežiūra) atlieka:

- 1) Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba – finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų;
- 2) Lietuvos bankas – šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų;
- 3) Kultūros paveldo departamentas, Lošimų priežiūros tarnyba, Lietuvos advokatūra, Lietuvos auditorių rūmai, Lietuvos notarų rūmai, Lietuvos antstolių rūmai, Lietuvos prabavimo rūmai – pagal kompetenciją kitų įpareigotųjų subjektų (toliau šioje dalyje visos kartu išvardytos institucijos – priežiūros institucijos).

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytos institucijos priežiūrą atlieka vadovaudamosi šiuo įstatymu ir priežiūros institucijų priimtais šio įstatymo įgyvendinamaisiais teisės aktais.

3. Lietuvos bankas priežiūrą atlieka vadovaudamasis šiuo įstatymu, išskyrus 31, 32, 33, 35, 37, 38, 40–49 straipsnių nuostatas, ir Lietuvos banko veiklą reglamentuojančių teisės aktų, taip pat finansų rinką reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta Lietuvos bankui, nustatytais reikalavimais.

4. Lietuvos notarų rūmai prižiūri, ar notariai, notaro atstovai, o Lietuvos antstolių rūmai prižiūri, ar antstoliai, antstolio atstovai:

1) tvarko šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje nurodytų piniginių operacijų registracijos žurnalą ir klientų, su kuriais sandoriai ar dalykiniai santykiai buvo nutraukti šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis ar kitomis su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos tvarkos pažeidimais susijusiomis aplinkybėmis, registracijos žurnalą;

- 2) paskyrė šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytus darbuotojus;
- 3) laikosi šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų;
- 4) nustatė šio įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nurodytas vidaus politiką ir vidaus kontrolės procedūras.

31 straipsnis. Pagrindai pradėti patikrinimą dėl šio įstatymo reikalavimų laikymosi

1. Priežiūros institucijos turi teisę savo iniciatyva pradėti šiame įstatyme nustatytų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimo patikrinimus pagal priežiūros institucijos patikrinimų planą (priežiūros planą).

2. Priežiūros institucijos taip pat gali pradėti patikrinimus dėl galimų šio įstatymo pažeidimų gavusios pranešimą ar kitokius duomenis, kuriais užfiksuotos galimų šio įstatymo pažeidimų aplinkybės.

3. Priežiūros institucijos, šio įstatymo 22 straipsnio 4 dalies atvejais nustačiusios, kad su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba suderintų taikomų papildomų priemonių, leidžiančių

veiksmingai sumažinti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę, neužtenka, atlieka patikrinimą, ar finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai atsisakė pradėti arba nutraukė pinigines operacijas ar sandorį, dalykinius santykius su klientu, arba nutraukė veiklą trečiojoje valstybėje.

32 straipsnis. Priežiūros institucijų rengiami patikrinimai

1. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijų, išskyrus Lietuvos auditorių rūmus, Lietuvos advokatūrą, Lietuvos notarų rūmus ir Lietuvos antstolių rūmus, įgalioti darbuotojai, be teisių, numatytų jų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose, turi teisę:

1) gauti žodinius arba rašytinius prižiūrimų finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų, jų vadovų ir darbuotojų, taip pat asmenų, susijusių su tiriamais pažeidimais, paaiškinimus;

2) reikalauti, kad šie asmenys arba jų atstovai atvyktų duoti paaiškinimus į patikrinimą atliekančio darbuotojo tarnybines patalpas;

3) apklausti visus kitus šios dalies 1 punkte nenurodytus asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su patikrinimo dalyku susijusios informacijos;

4) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir priežiūros institucijos ar jos įgalioto darbuotojo motyvuotą sprendimą, laisvai įeiti į prižiūrimų finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų patalpas, išskyrus advokatų ir advokatų padėjėjų patalpas, jų darbo metu, tikrinti dokumentus, darbuotojų užrašus, apskaitos dokumentus, kitus patikrinimui reikalingus duomenis, įskaitant banko paslaptį ar bet kokią kitą konfidencialią informaciją, gauti dokumentų kopijas ir išrašus, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų arba ekspertų gauti išvadas;

5) laikinai paimti tikrinamų finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų, išskyrus advokatus ir advokatų padėjėjus, dokumentus, kurie gali būti naudojami kaip pažeidimo įrodymai, išskyrus advokatų ir advokatų padėjėjų dokumentus, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir paimtų dokumentų apyrašą;

6) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir priežiūros institucijos ar jos įgalioto darbuotojo motyvuotą sprendimą, užantspauduoti finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų naudojamas patalpas, kuriose laikomi dokumentai (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti, tačiau ne ilgiau negu 3 kalendorinėms dienoms;

7) patikrinimo metu naudoti technines priemones;

8) gauti informaciją apie abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus, išskyrus naudotojus, kurie yra advokatai ir advokatų padėjėjai, su jais susijusius

srauto duomenis ir elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos turinį iš elektroninių ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų;

9) gauti duomenis ir dokumentus arba jų nuorašus, susijusius su tikrinamu asmeniu, iš kitų ūkio subjektų, taip pat iš valstybės ir savivaldybės institucijų.

2. Lietuvos auditorių rūmų, Lietuvos advokatūros, Lietuvos notarų rūmų ir Lietuvos antstolių rūmų įgalioti darbuotojai, be teisių, nustatytų jų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose, turi teisę atlikti šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 7 ir 9 punktuose nurodytus veiksmus.

3. Patikrinimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 1 dalies 8 punkte, gali būti atliekami tik turint teismo leidimą.

4. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą dėl veiksmų, nustatytų šio straipsnio 1 dalies 8 punkte, Vilniaus apygardos administraciniam teismui pateikiamas prašymas leisti atlikti šiuos veiksmus. Prašyme turi būti nurodytas juridinio asmens pavadinimas arba fizinio asmens vardas ir pavardė, įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi tyrimo veiksmai. Prie prašymo turi būti pridėti duomenys, kuriais grindžiamas įtarimas padarius šio įstatymo pažeidimus. Prašymą išduoti teismo leidimą rašytinio proceso tvarka išnagrinėja Vilniaus apygardos administracinis teismas ir priima motyvuotą nutartį patenkinti prašymą arba jį atmesti. Prašymas turi būti išnagrinėtas ir nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo pateikimo momento. Priežiūros institucija, nesutinkanti su Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimu atmesti prašymą, turi teisę per 7 kalendorines dienas apskūsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas. Priežiūros institucijos atstovai turi teisę dalyvauti nagrinėjant skundą. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl teismo leidimo išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

5. Priežiūros institucijų reikalavimai, atliekant šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 3 punktą, nurodytus veiksmus, yra privalomi. Už šių reikalavimų nevykdymą taikomos šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės.

6. Šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus 1 dalies 3 punktą, nustatytoms teisėms įgyvendinti priežiūros institucija gali pasitelkti policijos pareigūnus.

33 straipsnis. Patikrinimo tvarka ir patikrinimo metu surinktos informacijos vertinimas

1. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucijos.
2. Išnagrinėjusi patikrinimo metu surinktą informaciją, susijusią su įtariamu pažeidimu, priežiūros institucija priima sprendimą:

- 1) duoti privalomus nurodymus;
 - 2) taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones;
 - 3) atlikti papildomą patikrinimą.
3. Priežiūros institucija priima sprendimą nutraukti pažeidimo tyrimą (klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą), kai:
- 1) nenustatomas pažeidimas;
 - 2) yra šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytos sąlygos;
 - 3) informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, nežinomas bei gautas asmens prašymas nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą;
 - 4) nustatomas šio įstatymo 37 straipsnio 11 dalyje nurodytas pagrindas;
 - 5) pasibaigia šio įstatymo 37 straipsnio 13 dalyje nustatytas terminas.

34 straipsnis. Šiurkštus šio įstatymo pažeidimas ir sistemingas pažeidimas

1. Šiurkščiu šio įstatymo pažeidimu laikoma:
 - 1) kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimų, nurodytų šio įstatymo 9–15 straipsniuose, nesilaikymas;
 - 2) pranešimo apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius reikalavimų, nurodytų šio įstatymo 16 straipsnyje, nesilaikymas;
 - 3) informacijos saugojimo reikalavimų, nurodytų šio įstatymo 19 straipsnyje, nesilaikymas;
 - 4) jeigu finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas neturi nustatęs šio įstatymo 29 straipsnyje nurodytų vidaus kontrolės procedūrų.
2. Sistemingu šio įstatymo pažeidimu laikoma:
 - 1) kai šio įstatymo pažeidimas padaromas 3 ir daugiau kartų per metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo;
 - 2) kai tuo pačiu metu nustatomi pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją reglamentuojančių nuostatų pažeidimai, apimantys kelias reikalavimų grupes:
 - a) kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo reikalavimus, nurodytus šio įstatymo 9–15 straipsniuose;
 - b) pranešimo apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius reikalavimus, nurodytus šio įstatymo 16 straipsnyje;
 - c) informacijos saugojimo reikalavimus, nurodytus šio įstatymo 19 straipsnyje;
 - d) vidaus kontrolės procedūrų reikalavimus, nurodytus šio įstatymo 29 straipsnyje.

35 straipsnis. Priežiūros institucijų duodami privalomi nurodymai

1. Privalomi nurodymai finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui duodami siekiant panaikinti patikrinimo metu nustatytus trūkumus dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimo.

2. Priežiūros institucija, duodama privalomą nurodymą, nustato terminą, iki kada finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas privalo pašalinti pažeidimus ar veiklos trūkumus.

3. Prieš sprendama, ar duoti privalomus nurodymus, priežiūros institucija nustato ne trumpesnę kaip 14 darbo dienų terminą paaiškinimams pateikti ir praneša finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui, kuriam ketina duoti privalomą nurodymą. Priežiūros institucija turi teisę neatsižvelgti į paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nurodytam paaiškinimų pateikimo terminui. Paaiškinimų per nurodytą terminą nepateikimas priežiūros institucijai netrukdo spręsti klausimo dėl privalomo nurodymo davimo.

4. Finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas privalo įvykdyti nurodymus per priežiūros institucijos nustatytą terminą ir apie veiksmus, kurių imasi dėl duotų nurodymų, privalo pranešti raštu priežiūros institucijai per jos nustatytą laikotarpį.

5. Jeigu finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas, kuriam buvo duotas privalomas nurodymas, jį gavęs raštu pateikia argumentuotus paaiškinimus, kad nebuvo pagrindo duoti privalomo nurodymo, priežiūros institucija turi teisę atšaukti duotą privalomą nurodymą.

6. Motyvuotu finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto, kuriam duotas privalomas nurodymas, prašymu priežiūros institucija turi teisę privalomo nurodymo įvykdymo terminą atidėti, jeigu įvykdyti duoto privalomo nurodymo laiku finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas negali dėl objektyvių priežasčių ir priežiūros institucijai yra pateikti tai pagrindžiantys įrodymai.

7. Privalomų nurodymų davimas neatima teisės priežiūros institucijai kartu taikyti ir šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

8. Priežiūros institucija apie finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui duotą privalomą nurodymą, įskaitant informaciją apie privalomo nurodymo esmę ir finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto, kuriam skirtas privalomas nurodymas, pavadinimą arba fizinio asmens vardą ir pavardę, turi teisę paskelbti viešai.

36 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Už šio įstatymo pažeidimus gali būti taikomos šios poveikio priemonės:

1) finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto įspėjimas dėl šio įstatymo pažeidimų arba priežiūros institucijos duodamų privalomų nurodymų nevykdymo;

2) šiame įstatyme nustatytų baudų skyrimas finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui, finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto dalyviui ar valdymo organo nariui;

3) kai finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo, – laikinas finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos nario (narių), administracijos vadovo (vadovų), vyresniojo vadovo, užsienio finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialo vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų arba finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos nario (narių), administracijos vadovo (vadovų), vyresniojo vadovo, užsienio finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialo vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų, reikalaujant, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis, ir (ar) būtų panaikinti jų įgaliojimai;

4) kai finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo, – laikinas ar visam laikui vieno ar kelių finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos uždraudimas (apribojimas);

5) laikinas teisės finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose kredito įstaigose, ir (ar) kitu turtu apribojimas;

6) kai finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo, kai finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui būtina turėti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, – išduotos licencijos ar leidimo vykdyti veiklą panaikinimas ar laikinas jo galiojimo sustabdymas tol, kol tęsiamas šio įstatymo pažeidimas;

7) laikinas uždraudimas finansų įstaigai teikti vieną ar kelias finansines paslaugas.

2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba taiko šio straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas poveikio priemones.

3. Lietuvos bankas taiko šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytas poveikio priemones.

4. Kultūros paveldo departamentas, Lošimų priežiūros tarnyba, Lietuvos prabavimo rūmai taiko šio straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas poveikio priemones.

5. Lietuvos auditorių rūmai taiko šio straipsnio 1 dalies 1, 3–6 punktuose nurodytas poveikio priemones.

6. Lietuvos advokatūra taiko šio straipsnio 1 dalies 1 ir 6 punktuose nurodytas poveikio priemones.

7. Lietuvos notarų rūmai ir Lietuvos antstolių rūmai patikrinimų dokumentus su atlikto patikrinimo išvadomis ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo patikrinimo išvadų surašymo, kai nustatomas (nustatomi) pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos nuostatų pažeidimas (pažeidimai), perduoda nagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kuri svarsto poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą.

8. Lietuvos auditorių rūmai, įvertinę, kad poveikio priemonių, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 1, 3–6 punktuose, taikymas nepasieks poveikio priemonės tikslų, patikrinimų dokumentus su atlikto patikrinimo išvadomis, kai nustatomas pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos nuostatų pažeidimas (pažeidimai), ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo patikrinimo išvadų surašymo perduoda nagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kuri svarsto poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą.

9. Lietuvos advokatūra, įvertinusi, kad poveikio priemonių, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 1 ir 6 punktuose, taikymas nepasieks poveikio priemonės tikslų, patikrinimų dokumentus su atlikto patikrinimo išvadomis, kai nustatomas pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos nuostatų pažeidimas (pažeidimai), ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo patikrinimo išvadų surašymo perduoda nagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kuri svarsto poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą.

10. Jeigu priežiūros institucija, vadovaudamasi gauta informacija, nustato, kad elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos, kurių buveinė yra kitoje valstybėje, teikiančios paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, nesilaiko arba yra pagrindas manyti, kad nesilaikys šio įstatymo, priežiūros institucijos teisės aktų ar kitų teisės aktų, reglamentuojančių pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, reikalavimų, priežiūros institucija informuoja apie tai užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso ši finansų įstaiga, priežiūros instituciją, prašydama imtis visų galimų veiksmų daromiems ar galimiems pažeidimams pašalinti.

11. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.

12. Finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų darbuotojams ir juridinių asmenų vadovams, išskyrus šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalyje ir 40 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmenis, už šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimus taikoma Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nustatyta atsakomybė.

37 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo tvarka

1. Prieš sprendama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, priežiūros institucija finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui ir, jeigu taikytina, 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytam asmeniui, finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto dalyviui ar

valdymo organo nariui (toliau visi kartu šiame skyriuje – asmuo, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės) nustato ne trumpesnę kaip 14 darbo dienų terminą paaškinimams pateikti. Priežiūros institucija turi teisę neatsižvelgti į paaškinimus, pateiktus pasibaigus jos nurodytam paaškinimų pateikimo terminui. Paaškinimų per nurodytą terminą nepateikimas priežiūros institucijai netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo.

2. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į:

- 1) nustatytų pažeidimų sunkumą ir trukmę;
- 2) dėl pažeidimų finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti;
- 3) asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), kaltę ir finansinį pajėgumą;
- 4) asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), padarytus ankstesnius pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat jo bendradarbiavimą su priežiūros institucija;
- 5) šiame įstatyme nustatytas atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes;
- 6) nustatytų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės (priemonių) pasekmes rinkos stabilumui ir patikimumui;
- 7) kitas įstatymuose nustatytas arba kitas svarbias aplinkybes.

3. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal baudos minimumo ir maksimumo vidurkį. Skiriant konkrečią baudą, atsižvelgiama į šio straipsnio 2 dalyje nurodytas aplinkybes. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidurkio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidurkio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų skaičių ir reikšmingumą.

4. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas savo noru užkerta kelią neigiamoms pažeidimo pasekmėms, atlygina nuostolius arba ištaiso padarytą žalą.

5. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas nebendradarbiauja su priežiūros institucija, kliudo atlikti patikrinimą, slepia padarytą pažeidimą, tęsia pažeidimą nepaisydamas to, kad priežiūros institucija buvo atkreipusi dėmesį į prižiūrimos finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto pažeidimus ar veiklos trūkumus, ar nevykdo privalomų nurodymų.

6. Poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką priežiūros institucija registruotąja pašto siunta praneša asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), jo

atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), arba jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), jeigu asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), apie svarstymą buvo tinkamai pranešta.

7. Asmuo, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato arba kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo metu apklausiami liudytojai, asmuo, kuriam taikoma (taikomos) poveikio priemonė (priemonės), turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, nežinomas, asmuo, kuriam taikoma (taikomos) poveikio priemonė (priemonės), turi teisę prašyti nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.

8. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) turi būti motyvuotas ir grindžiamas tik tais įrodymais, su kuriais asmuo, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), turėjo galimybę susipažinti, išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas, šio įstatymo pažeidimo aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai ir jų vertinimas.

9. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, galioja iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas arba susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

10. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. Poveikio priemonės (priemonių) taikymas juridiniams asmenims neatleidžia jų vadovų ir darbuotojų nuo civilinės, administracinės ar baudžiamosios atsakomybės, taip pat neužkerta kelio svarstyti klausimą dėl išduotų licencijų, leidimų galiojimo sustabdymo, panaikinimo.

11. Medžiaga apie šio įstatymo pažeidimus, turinčius nusikalstamos veikos požymių, perduodama ikiteisminio tyrimo institucijai ar prokurorui, kurie Baudžiamojo proceso kodekse nustatyta tvarka nusprendžia, ar pradėti ikiteisminį tyrimą. Iš ikiteisminio tyrimo institucijos ar prokuroro gavus pranešimą apie ikiteisminio tyrimo pradžią, klausimo dėl poveikio priemonės

(priemonių) taikymo svarstymas sustabdomas. Jeigu ikiteisminio tyrimo institucija ar prokuroras atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą arba ikiteisminis tyrimas yra nutraukiamas, surinkta medžiaga gražinama priežiūros institucijai ir klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymas yra tęsiamas. Sustabdžius poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą, stabdomas šio straipsnio 13 dalyje nurodytas sprendimo priėmimo terminas. Pratęsus poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą, pratęsimas šio straipsnio 13 dalyje nurodytas sprendimo priėmimo terminas. Iš ikiteisminio tyrimo institucijos ar prokuroro gavus pranešimą apie kaltinamojo akto surašymą, klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymas nutraukiamas.

12. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos registruotą pašto siunta išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.

13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 4 metai nuo pažeidimo nustatymo ir ne daugiau kaip 5 metai nuo pažeidimo padarymo dienos (esant trunkamajam pažeidimui, – nuo pažeidimo paaikšėjimo dienos).

38 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė netaikyti poveikio priemonių

Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į tai, kad asmuo savo noru užkerta kelią neigiamoms pažeidimo pasekmėms, atlygina nuostolius arba ištaiso padarytą žalą, ir kai nėra šiame įstatyme nustatytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti poveikio priemonių, jeigu pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos įstatymų saugomiems interesams, ir jeigu turi pagrindo manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.

39 straipsnis. Baudos finansų įstaigai ar užsienio finansų įstaigos filialui

1. Lietuvos bankas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba turi teisę finansų įstaigai ar užsienio finansų įstaigos filialui skirti šias baudas:

- 1) už šio įstatymo pažeidimus – nuo 0,5 iki 5 procentų bendrųjų metinių pajamų;
- 2) už šio įstatymo pažeidimus, kai finansų įstaiga ar užsienio finansų įstaigos filialas sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo – nuo 0,5 iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų (jeigu 10 procentų

bendrųjų metinių pajamų yra daugiau kaip 5 100 000 eurų), arba nuo 2 000 iki 5 100 000 eurų (jeigu 10 procentų bendrųjų metinių pajamų yra mažiau kaip 5 100 000 eurų);

3) už šio įstatymo pagrindais priežiūros tikslais pareikalautos informacijos ar dokumentų nepateikimą per nustatytą terminą ar neteisingos informacijos pateikimą – nuo 0,1 iki 0,5 procento bendrųjų metinių pajamų;

4) už priežiūros institucijos pagal šį įstatymą duotų privalomų nurodymų nevykdymą ar netinkamą vykdymą – nuo 0,1 iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų arba

5) už netinkamą veiksmų, kuriuos jis turi teisę atlikti tik gavęs Lietuvos banko ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos leidimą, atlikimą arba veiksmų atlikimą, negavus šių institucijų leidimo, kai toks leidimas reikalingas, – nuo 0,1 iki 1,5 procento bendrųjų metinių pajamų.

2. Lietuvos bankas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba turi teisę finansų įstaigos dalyviui ar valdymo organo nariui už finansų įstaigos padarytus šio įstatymo pažeidimus, kai finansų įstaiga sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo, skirti baudą nuo 2 000 iki 5 100 000 eurų.

3. Jeigu finansų įstaiga ar užsienio finansų įstaigos filialas yra patronuojančioji įstaiga arba priklauso patronuojančiajai grupei įstaigai ir rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymo nustatyta tvarka, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra bendrosios metinės pajamos arba atitinkamos rūšies pajamos pagal apskaitą reglamentuojančius teisės aktus, remiantis naujausiomis turimomis konsoliduotomis finansinėmis ataskaitomis, patvirtintomis pagrindinės patronuojančiosios įstaigos valdymo organo.

40 straipsnis. Baudos kitiems įpareigotiesiems subjektams

1. Priežiūros institucijos, išskyrus Lietuvos banką, Lietuvos auditorių rūmus, Lietuvos advokatūrą, Lietuvos notarų rūmus ir Lietuvos antstolių rūmus, pagal kompetenciją turi teisę kitiems įpareigotiesiems subjektams skirti šias baudas:

1) už šio įstatymo pažeidimus – nuo 0,5 iki 5 procentų metinių pajamų, gautų iš profesinės ar kitos veiklos, nurodytos šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje;

2) už šio įstatymo pažeidimus, kai kitas įpareigotasis subjektas sistemingai pažeidžia įstatymą arba padaro vieną šiurkštų įstatymo pažeidimą, arba įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo – iki sumos, du kartus didesnės už dėl pažeidimo gautą naudą (jeigu tokią naudą galima nustatyti ir jeigu ši suma

yra didesnė kaip 1 100 000 eurų), arba nuo 2 000 iki 1 100 000 eurų (jeigu suma, du kartus didesnė už dėl pažeidimo gautą naudą, yra mažesnė kaip 1 100 000 eurų arba dėl pažeidimo gautos naudos negalima nustatyti);

3) už šio įstatymo pagrindais priežiūros tikslais pareikalautos informacijos ar dokumentų nepateikimą per nustatytą terminą ar neteisingos informacijos pateikimą – nuo 0,1 iki 0,5 procento metinių pajamų, gautų iš profesinės ar kitos veiklos, nurodytos šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje;

4) už priežiūros institucijos pagal šį įstatymą duotų privalomų nurodymų nevykdymą ar netinkamą vykdymą – nuo 0,1 iki 1 procento metinių pajamų, gautų iš profesinės ar kitos veiklos, nurodytos šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje;

5) už netinkamą veiksmų, kuriuos subjektas turi teisę atlikti tik gavęs priežiūros institucijos leidimą, atlikimą arba veiksmų atlikimą, negavus priežiūros institucijų leidimo, kai toks leidimas reikalingas, – nuo 0,1 iki 1,5 procento metinių pajamų, gautų iš profesinės ar kitos veiklos, nurodytos šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje.

2. Priežiūros institucijos, išskyrus Lietuvos banką, Lietuvos auditorių rūmus, Lietuvos advokatūrą, Lietuvos notarų rūmus ir Lietuvos antstolių rūmus, turi teisę kito įpareigotojo subjekto dalyviui ar valdymo organo nariui už šio įstatymo pažeidimus, kai kitas įpareigotasis subjektas sistemingai pažeidžia šį įstatymą arba padaro vieną šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, arba šį įstatymą pažeidžia pakartotinai per vienus metus nuo poveikio priemonės už šio įstatymo pažeidimą paskyrimo, skirti baudą – iki sumos, du kartus didesnės už dėl pažeidimo gautą naudą (jeigu tokią naudą galima nustatyti ir jeigu ši suma yra didesnė kaip 1 100 000 eurų), arba nuo 2 000 iki 1 100 000 eurų (jeigu suma, du kartus didesnė už dėl pažeidimo gautą naudą, yra mažesnė kaip 1 100 000 eurų arba dėl pažeidimo gautos naudos negalima nustatyti).

3. Jeigu kiti įpareigotieji subjektai yra patronuojančioji įmonė arba priklauso patronuojančiajai grupei įmonei ir rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas Įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymo nustatyta tvarka, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra bendrosios metinės pajamos arba atitinkamos rūšies pajamos pagal apskaitą reglamentuojančius teisės aktus, remiantis naujausiomis turimomis konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis, patvirtintomis pagrindinės patronuojančiosios įstaigos valdymo organo.

41 straipsnis. Informacijos apie taikytas poveikio priemones viešinimas

1. Informacija apie įsiteisėjusį sprendimą dėl taikytų poveikio priemonių, įskaitant informaciją apie padaryto šio įstatymo pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijų interneto

svetainėse nedelsiant, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas, po to, kai priežiūros institucijos sprendimas išsiunčiamas arba įteikiamas asmeniui, kuriam poveikio priemonė (priemonės) buvo pritaikyta (pritaikytos).

2. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie skundus, pateiktus dėl pritaikytų poveikio priemonių, ir jų nagrinėjimo rezultatus.

3. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas galėtų padaryti neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui arba neproporcingą žalą fiziniams ar juridiniams asmenims, šios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucijos turi teisę nuspręsti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos neskelbti, jeigu informacijos skelbimo atidėjimas, skelbiamos informacijos nuasmeninimas neužtikrina finansų rinkų stabilumo arba poveikio priemonė taikyta už mažareikšmį pažeidimą.

4. Priežiūros institucijų interneto svetainėse šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija skelbiama ne trumpiau kaip 5 metus nuo jos paskelbimo. Asmens duomenys iš paskelbtos informacijos vadovaujantis fizinio asmens prašymu gali būti pašalinti po 2 metų nuo informacijos paskelbimo.

42 straipsnis. Piniginių baudų mokėjimas ir išieškojimas

1. Priežiūros institucijos paskirta piniginė bauda į valstybės biudžetą turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 40 dienų nuo dienos, kai asmuo gavo priežiūros institucijos sprendimą skirti baudą. Apskundus šį sprendimą, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 40 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

2. Jeigu yra motyvuotas asmens prašymas, priežiūros institucija turi teisę baudos ar jos dalies mokėjimą atidėti iki šešių mėnesių, jeigu asmuo negali laiku sumokėti baudos dėl objektyvių priežasčių.

3. Priežiūros institucijos sprendimas skirti baudą yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo priėmimo dienos ar teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

43 straipsnis. Finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos nario (narių), administracijos vadovo (vadovų), vyresniojo vadovo, užsienio

finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo laikinai nušalinti finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos narį (narius), administracijos vadovą (vadovus), vyresnįjį vadovą, užsienio finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui dienos asmuo, nušalintas nuo pareigų, neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui dienos jo priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos narį (narius), finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų administracijos vadovą (vadovus), užsienio finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (arba) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai, finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto organas, kuriam suteikta tokia teisė, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį iš pareigų ir (arba) nutraukti su juo sudarytą sutartį ar panaikinti jo įgaliojimus.

3. Apie priežiūros institucijos sprendimą nušalinti finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų valdybos narį (narius), administracijos vadovą (vadovus), vyresnįjį vadovą, užsienio finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama Juridinių asmenų registro tvarkytojui ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

44 straipsnis. Finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos uždraudimas (apribojimas)

1. Finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos apribojimus nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos sprendimas dėl finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos apribojimo.

2. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą laikinai uždrausti (apriboti) filialo ar kito padalinio veiklą, filialas ar kitas padalinys neturi teisės teikti paslaugų. Finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos apribojimo terminą nustato priežiūros institucija. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip 2 mėnesiai. Kai nustatoma, kad veiklos uždraudimo (apribojimo) pagrindu galinčios būti aplinkybės nėra išnykusios, veiklos uždraudimo (apribojimo) terminas motyvuotu priežiūros institucijos sprendimu gali būti pratęstas ne ilgiau kaip 2 mėnesiams.

3. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar kito padalinio veiklą, filialas ar kitas padalinys neturi teisės teikti paslaugų, o finansų įstaiga ar kitas įpareigotasis subjektas, be to, privalo nedelsdamas priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar kito padalinio veiklą.

4. Apie priimtą sprendimą skelbti, pratęsti ar atšaukti finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialų ar kitų padalinių veiklos uždraudimą (apribojimą) ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama Juridinių asmenų registro tvarkytojui ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

45 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir (ar) kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytą poveikio priemonę, finansų įstaiga laikinai neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose kredito įstaigose, ir (ar) kitu turtu, kurie nurodyti priežiūros institucijos sprendime.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito įstaigose esančiomis lėšomis ir (ar) kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui Turto arešto aktų registre įregistruoti. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas Turto arešto aktų registre gali būti įregistruotas laikinai.

46 straipsnis. Licencijos ar leidimo vykdyti veiklą panaikinimas ar sustabdymas

1. Kai finansų įstaigai ar kitam įpareigotajam subjektui būtina turėti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, ta priežiūros institucija, kuri išdavė licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, turi teisę panaikinti išduotą licenciją ar leidimą vykdyti veiklą ar laikinai sustabdyti licencijos ar leidimo galiojimą tol, kol tęsiamas šio įstatymo pažeidimas.

2. Išnykus licencijos ar leidimo sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, atnaujina licencijos ar leidimo galiojimą.

3. Jeigu licenciją ar leidimą vykdyti veiklą kitam įpareigotajam subjektui išdavė ne priežiūros institucija, priežiūros institucija, priėmusi sprendimą laikinai sustabdyti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, kreipiasi į licenciją ar leidimą išdavusią instituciją dėl kito įpareigotojo subjekto veiklos sustabdymo įforminimo pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus. Išnykus licencijos ar leidimo sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, kreipiasi į licenciją ar

leidimą išdavusią instituciją dėl kito įpareigotojo subjekto veiklos atnaujinimo pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus.

4. Jeigu licenciją ar leidimą vykdyti veiklą kitam įpareigotajam subjektui išdavė ne priežiūros institucija, priežiūros institucija, priėmusi sprendimą panaikinti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, kreipiasi į licenciją ar leidimą išdavusią instituciją dėl kito įpareigotojo subjekto veiklos sustabdymo įforminimo pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus. Įsiteisėjus sprendimui panaikinti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, priežiūros institucija kreipiasi į licenciją ar leidimą išdavusią instituciją dėl kito įpareigotojo subjekto veiklos pasibaigimo įforminimo pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus.

47 straipsnis. Sprendimų apskundimas

1. Asmuo, nesutinkantis su priežiūros institucijos sprendimu, turi teisę apskųsti jį teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Kreipimasis į teismą nesustabdo sprendimo vykdymo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas ir sprendimą panaikinti licenciją ar leidimą vykdyti veiklą, jeigu tokį sprendimą priėmė ne licenciją ar leidimą vykdyti veiklą kitam įpareigotajam subjektui išdavusi priežiūros institucija.

48 straipsnis. Priežiūros tikslais gautos informacijos apsauga

1. Informacija, gauta priežiūros tikslu, negali būti skelbiama viešai, kam nors perduodama arba kitokiu būdu padaroma prieinama, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo privalo laikytis priežiūros institucija, jos esami arba buvę darbuotojai, priežiūros institucijos vardu veikiantys asmenys, taip pat bet kurie kiti asmenys, kuriems buvo perduota priežiūros tikslu gauta informacija.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos informacijai, kuri jau yra viešai paskelbta ar prieinama arba iš kurios tiesiogiai ar netiesiogiai negalima nustatyti duomenų apie konkrečius asmenis.

4. Priežiūros institucijos turi teisę priežiūros tikslu gautą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą iš užsienio valstybių priežiūros institucijų, naudoti tik atlikdamos joms pavestas funkcijas ir šiais tikslais:

1) tikrinti, kaip laikomasi pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, vykdyti kitas šiame įstatyme numatytas pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones;

2) taikyti poveikio priemones, duoti privalomus nurodymus;

3) administracinėse bylose dėl priežiūros institucijos sprendimų;

4) kitose teisminėse bylose dėl teisinių santykių, kuriuos reguluoja pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimą reglamentuojantys teisės aktai.

5. Priežiūros tikslu gauta informacija gali būti perduota:

1) Baudžiamojo proceso kodekse nustatytais pagrindais, jeigu ji reikalinga ikiteisminiam tyrimui atlikti arba baudžiamajai bylai teisme nagrinėti, taip pat šio įstatymo 3 straipsnyje nustatytoms institucijoms pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos tikslams įgyvendinti;

2) Lietuvos Respublikos Seimo laikinosioms tyrimo komisijoms, veikiančioms pagal Lietuvos Respublikos Seimo laikinųjų tyrimo komisijų įstatymą, jeigu informacija būtina jų funkcijoms atlikti;

3) užsienio valstybių pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimo priežiūrą atliekančioms institucijoms, jeigu ji reikalinga šios srities priežiūros funkcijai atlikti; trečiosios valstybės priežiūros institucijai informacija gali būti perduota tik tais atvejais, jeigu su šia valstybe sudaryta sutartis, numatanti apsikeitimą priežiūros tikslu gauta informacija, ir jeigu pagal tos valstybės įstatymus užsienio valstybės priežiūros institucijai taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame įstatyme;

4) Europos Komisijai, Europos priežiūros institucijoms, jeigu ši informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti;

5) prižiūrimos finansų įstaigos ir kito įpareigotojo subjekto arba įmonių grupės, kuriai priklauso prižiūrimas subjektas, auditoriams, taip pat Lietuvos ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms, atsakingoms už šių subjektų priežiūrą, jeigu ji reikalinga jų funkcijoms atlikti;

6) kitoms valstybės institucijoms, jeigu ši informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir jeigu tai būtina dėl finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų priežiūros ar pažeidimų prevencijos.

6. Priežiūros tikslais gauti asmens duomenys teikiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

49 straipsnis. Penktojo skirsnio nuostatų taikymas

Grynųjų pinigų deklaravimui, muitinės įstaigų veiklai ir šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų priežiūrai šio įstatymo penktojo skirsnio nuostatos netaikomos.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

50 straipsnis. Piniginis vienetas

Šiame įstatyme nurodyti dydžiai eurais yra išreiškiami užsienio valiuta pagal Europos Centrinio Banko skelbiamą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, o tais atvejais, kai orientacinio euro ir užsienio valiutos santykio Europos Centrinis Bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko skelbiamą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį.

51 straipsnis. Informacijos pateikimas kitoms Europos Sąjungos valstybėms narėms, Europos priežiūros institucijoms ir Europos Komisijai

1. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba informuoja Europos Komisiją apie:

1) šio įstatymo taikymą šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalies 2 punkte nurodytiems subjektams;

2) statistinę informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu ir pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos veiksmingumu;

3) valstybės informacines sistemas ir registrus, kuriuose kaupiami duomenys apie juridinių asmenų dalyvius;

4) Finansinės žvalgybos padalinio („Egmont“ grupė) pavadinimą ir adresą.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 nuostatų, informuoja Europos priežiūros institucijas apie finansų įstaigoms taikytas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie visus su jomis susijusius skundus ir jų tyrimo rezultatus.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija informuoja kitas Europos Sąjungos valstybes nares, Europos Komisiją ir, laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 nuostatų, – Europos priežiūros institucijas apie atvejus, kai:

1) trečioji valstybė atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 21 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus;

2) trečioji valstybė atitinka šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus;

3) trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti šio įstatymo 22 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) trečioji valstybė atitinka šio įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus;

5) pagal šio įstatymo 27 straipsnį paskiriama nacionalinius veiksmus koordinuojanti institucija.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ir išvežamų iš jos, kontrolės (OL 2005 L 309, p. 9).

2. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).

3. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2006/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7).

4. 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015 L 141, p. 73).

5. 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1).

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-903](#), 98.10.20, Žin., 1998, Nr.96-2658 (98.11.04)
LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-1388](#), 1999-11-04, Žin., 1999, Nr. 99-2845 (1999-11-24)
PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-335](#), 2001-05-22, Žin., 2001, Nr. 48-1659 (2001-06-06)
PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. liepos 1 d.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-660](#), 2001-12-17, Žin., 2001, Nr. 112-4079 (2001-12-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-821](#), 2002-03-28, Žin., 2002, Nr. 33-1255 (2002-03-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1485](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1730 (2003-04-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 5 IR 6 STRAIPSNŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos baudžiamuoju kodeksu (Žin., 2000, Nr. [89-2741](#)) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksu (Žin., 2002, Nr. [37-1341](#)), t.y. nuo 2003 m. gegužės 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1716](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3431 (2003-07-25)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1842](#), 2003-11-25, Žin., 2003, Nr. 117-5318 (2003-12-17)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas, išskyrus 3 straipsnį, įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija nuo 2004 m. sausio 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2189](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2523 (2004-04-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1107](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2123 (2007-05-19)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 4 straipsnį, įsigalioja nuo 2007 m. birželio 15 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1419](#), 2008-01-17, Žin., 2008, Nr. 10-335 (2008-01-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija (keistas įstatymo pavadinimas)

Šio įstatymo 1 straipsniu išdėstyto Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 9–11 straipsnių nuostatas finansų įstaigos ir kiti subjektai taiko ir šio įstatymo įsigaliojimo momentu esamiems klientams.

Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 9 straipsnio 4 dalis ir 16 straipsnio 5 dalis įsigalioja 2008 m. birželio 1 d.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-559](#), 2009-12-10, Žin., 2009, Nr. 153-6897 (2009-12-28)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 4 STRAIPSNŲ PAKEITIMO IR PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1348](#), 2011-04-21, Žin., 2011, Nr. 52-2523 (2011-05-03)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 4, 9 IR 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1349](#), 2011-04-21, Žin., 2011, Nr. 52-2524 (2011-05-03)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 11, 13, 14, 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 6 straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2011 m. liepos 1 d.

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1384](#), 2011-05-19, Žin., 2011, Nr. 68-3215 (2011-06-04)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 10 IR 18 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 3 straipsnis įsigalioja 2011 m. liepos 1 d.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1687](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6833 (2011-12-01)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 3, 4, 7 IR 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012-01-01.

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1877](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7768 (2011-12-31)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 4, 10 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1885](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7774 (2011-12-31)

PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 5, 11, 13, 23 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-894](#), 2014-05-15, paskelbta TAR 2014-06-02, i. k.2014-06007

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-275 2, 5, 7, 9, 10, 11, 14, 16, 17, 18, 19, 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 14-1 STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2014 m. rugsėjo 1 d.

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XII-1038, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10865

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-275 2 IR 4 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2014 m. lapkričio 1 d.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1139](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-02, i. k. 2014-13462

Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo Nr. VIII-275 22 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2693](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-15, i. k. 2016-26831

Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo Nr. VIII-275 2 ir 4 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-568](#), 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12068

Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo Nr. VIII-275 pakeitimo įstatymas